I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1480/2003

av den 11 augusti 2003

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artikel 15 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén ([2]), och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 708/2003 ([3]) (nedan kallad ”förordningen om provisorisk tull”) infördes en provisorisk utjämningstull på import till gemenskapen av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea (nedan kallad ”Sydkorea”).

(2) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 september 2001 (nedan kallad ”undersökningsperioden”). Undersökningen av tendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1998 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad ”skadeundersökningsperioden”).

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

(3) Efter meddelandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa provisoriska åtgärder inkom flera berörda parter med skriftliga synpunkter. I enlighet med bestämmelserna i artikel 11.5 i förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad ”grundförordningen”) gavs alla berörda parter som begärde det möjlighet att bli hörda av kommissionen.

(4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för fastställande av de slutgiltiga undersökningsresultaten.

(5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera att det införs en slutgiltig utjämningstull och att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisorisk tull slutgiltigt tas ut. Det fastställdes också en tidsfrist inom vilken parterna kunde lämna synpunkter efter detta meddelande av uppgifter.

(6) Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande, och i de fall det var skäligt ändrades de preliminära undersökningsresultaten i enlighet därmed.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

(7) Det framfördes efter meddelandet av de preliminära undersökningsresultaten inga synpunkter när det gäller definitionen av berörd produkt och likadan produkt, och slutsatserna i skälen 8–11 förordningen om provisorisk tull bekräftas därför.

D. SUBVENTIONER

(8) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull inkom tillverkarna i gemenskapen, Samsung Electronics Co., Ltd (nedan kallat ”Samsung”), Hynix Semiconductor Inc. (nedan kallat Hynix), Sydkoreas offentliga myndigheter (nedan kallade de sydkoreanska myndigheterna), Korea Exchange Bank, Korea Development Bank, Citibank Seoul, Woori Bank, National Agricultural Cooperative Federation (nedan kallat det sydkoreanska

([1]) EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1973/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 4).
([2]) Förslag av den 25 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([3]) EUT L 102, 24.4.2003, s. 7.

jordbrukskooperativa förbundet) och Shinhan Bank med synpunkter på kommissionens undersökningsresultat när det gäller subventioner. De åtgärder som kommenterades var följande: konsortielånet på 800 miljarder sydkoreanska won, garantin från Korea Export Insurance Corporation (nedan kallat ”exportförsäkringsinstitutet”) för exportkrediter till ett belopp av 600 miljoner US-dollar, obligationsprogrammet från Korea Development Bank, kreditbankernas förvärv i maj 2001 av konvertibla obligationer till ett belopp av 1 biljon won samt omstruktureringspaketet från oktober 2001. Några allmänna aspekter är viktiga för bedömningen av samtliga undersökta åtgärder och redovisas därför i ett inledande avsnitt nedan.

1. INLEDNING

i) *Finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna*

(9) Frågan om vad som utgör ”ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna” är av central betydelse i undersökningen, och det finns därför anledning att återge några av de riktlinjer som gäller för bedömningen härav. För att en subvention skall anses föreligga måste det enligt artikel 2 i grundförordningen först fastställas att det förekommer ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna. I artikel 1.3 i grundförordningen definieras ”offentliga myndigheter” som offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium. Enligt artikel 2.1 a iv i grundförordningen skall ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna anses förekomma också när en offentlig myndighet ålägger ett privat organ att utföra åtgärder som enligt leden i, ii och iii i samma artikel skulle utgöra ett bidrag från de offentliga myndigheterna.

(10) Ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna utgör i sig självt en subvention om det medför att en förmån beviljas. Om det inte är fastställt att en enhet är ett offentligt organ är det automatiskt ett privat organ, och för att en subvention skall anses föreligga krävs enligt artikel 2.1 a iv i grundförordningen att det förekommer ett åläggande från de offentliga myndigheternas sida.

(11) Offentligt ägande, till och med ett hundraprocentigt offentligt ägande, betyder inte i sig att ett visst företag skall anses vara ett ”offentligt organ”. Inte heller föranleder offentligt ägande, oavsett nivå, en ”presumtion som ej utesluter motbevisning” om att det rör sig om ett offentligt organ. Graden av offentligt ägande är emellertid en viktig komponent, ibland den viktigaste, när det gäller att fastställa huruvida det rör sig om ett offentligt organ. Ju högre andel offentligt ägande, desto större är sannolikheten för att det är fråga om ett offentligt organ.

(12) Om ett företag till 100 % är privatägt eller det offentliga inte är den främsta aktieägaren är det, såvida övertygande bevisning om motsatsen inte föreligger, normalt svårt att fastställa att ett företag är ett offentligt organ. I båda dessa fall skulle företaget anses vara ett privat organ, och det skulle behöva visas att det förekommit ett ”åläggande” från de offentliga myndigheterna, enligt artikel 2.1 a iv, om att tillhandahålla ekonomiska bidrag.

(13) Omvänt kan det om det offentliga är den största aktieägaren i ett företag, och särskilt om det är majoritetsägare, mycket väl tänkas att företaget anses vara ett offentligt organ, förutsatt att andra relevanta kriterier är uppfyllda. Dessa kriterier beaktar den uppfattning som kommer till uttryck i ordböckernas definitioner, nämligen att ett offentligt organ är en institution som är bemyndigad att i egenskap av offentligt rättssubjekt handla ”på det gemensammas vägnar”, till skillnad från ett privat organ som antas handla i sina ägares intressen.

(14) Till de relevanta kriterier som kan beaktas när det skall fastställas om ett visst företag verkligen är ett offentligt organ hör bland annat följande:

a) Det eftersträvar samhällspolitiska mål som går utöver en privat organisations normala ansvarsområde och till exempel innebär att nationella eller regionala ekonomiska intressen måste beaktas eller sociala mål främjas. Dessa kriterier kan vara icke-kommersiella i den bemärkelsen att de äventyrar det normala vinstmaximeringsmålet.

b) De offentliga myndigheternas kontroll går utöver blotta ägandet. Ju mer omfattande det offentliga ägandet är, desto sannolikare är det att en sådan kontroll förekommer. Detta kan ta sig uttryck i att myndigheterna har inflytande över tillsättningar eller rätt att granska resultat och fastställa mål samt genom den utsträckning i vilken myndigheterna måste involveras i enskilda investerings- eller affärsbeslut.

(15) ”Åläggande” i den mening som avses i artikel 2.1 a iv föreligger när de offentliga myndigheterna kräver att ett privat organ skall utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från deras normala praxis. Det räcker inte att visa att en offentlig myndighet endast uppmuntrat eller underlättat sådana åtgärder, även om uppmuntrandet eller underlättandet kan vara en faktor som bör beaktas.

ii) *Bristande samarbetsvilja*

(16) När det skall fastställas om det är fråga om ett offentligt organ och om det förekommer åläggande från ett offentligt organ eller en offentlig myndighet faller, vid ett positivt fastställande, bevisbördan på den undersökande myndigheten. Ett sådant fastställande måste göras på grundval av faktiska bevis, med beaktande av samtliga föreliggande och för myndigheten tillgängliga uppgifter och genom en sammanvägning av dessa uppgifter i enlighet med de ovannämnda övervägandena. Vid prövningen av dessa uppgifter måste det i enlighet med artikel 28 i grundförordningen beaktas om vissa parter inte varit fullt samarbetsvilliga i undersökningen, vilket i några fall har gjort det nödvändigt att använda uppgifter från andra källor. I detta särskilda fall visade det sig att de sydkoreanska myndigheterna inte tillhandahöll en rad begärda handlingar som gällde möten om Hynix framtid. De sydkoreanska myndigheterna underlät också att underrätta kommissionen om att sådana möten ägt rum, trots att kommissionen tydligt ställt frågor härom i frågeformuläret och vid sitt kontrollbesök på platsen. De sydkoreanska myndigheterna uppmärksammades i enlighet med artikel 28.1 och 28.6 i grundförordningen på följderna av bristande samarbetsvilja. På grund av det bristande samarbetet blev det nödvändigt att, utöver relevanta dokument från de sydkoreanska myndigheterna som andra parter överlämnade, använda uppgifter från andrahandskällor, däribland den sydkoreanska pressen. Dessa uppgifter hanterades med särskild varsamhet, och de sydkoreanska myndigheterna och Hynix gavs tillfälle att kommentera dem. I de fall det var görligt dubbelkontrollerades de också mot uppgifter från oberoende källor.

(17) De sydkoreanska myndigheterna invände i sina synpunkter efter det slutliga meddelandet av uppgifter mot slutsatsen att de hade undanhållit viktiga uppgifter när det gäller vissa handlingar och möten och inte samarbetat till fullo i undersökningen. De hävdade att kommissionen hade ställt oprecisa frågor och att handlingarna och mötena inte hade omfattats av dess begäran om uppgifter. Det noteras att såväl de frågor i formuläret som gällde de enskilda undersökta åtgärderna som de frågor som ställdes i samband med kontrollbesöken var både tydliga och otvetydiga och uttryckligen avsåg eventuell medverkan från de sydkoreanska myndigheternas sida i möten som gällt de åtgärder som är föremål för undersökning. De sydkoreanska myndigheternas bedyrande att de inte ansett att dessa uppgifter omfattades av de ställda frågorna är alltså inte övertygande.

(18) Det erinras också om att flera sydkoreanska banker underlät att samarbeta med kommissionen i undersökningen. Särskilt underlät KorAm Bank och Citibank att svara på kommissionens skrivelser om att deras svar på frågeformuläret var ofullständiga och lämnade därför inte de nödvändiga uppgifterna. Kookmin Bank, Korea First Bank och Shinhan Bank vägrade att gå med på att det gjordes besök på platsen för att kontrollera deras svar på frågeformuläret. Samtliga banker underrättades om att deras bristande samarbetsvilja kunde komma att negativt påverka utfallet av undersökningen när det gäller deras kund Hynix och att undersökningsresultaten kunde komma att fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. De gavs också möjlighet att lämna synpunkter och uppmärksammades på följderna av att inte vara samarbetsvilliga. Även Hynix måste betraktas som delvis icke-samarbetsvilligt i denna undersökning. Det faktum att företaget inte lät sin ekonomiska rådgivare samarbeta hindrade allvarligt undersökningen.

iii) *Hynix ekonomiska situation*

(19) Som allmän anmärkning erinras om att Hynix befunnit sig i en kritisk ekonomisk situation under de senaste åren, inbegripet undersökningsperioden. Företaget gick med förlust till och med 2000, som allmänt anses ha varit ett mycket bra år för den industri som tillverkar dynamiska ram-minnen. I slutet av 2000 hade Hynix samlade skulder på mer än 9,46 miljarder US-dollar. Detta var nästan dubbelt så mycket som företagets nettovärde och mer än fyra gånger så högt som dess börsvärde ([1]). Större delen av dessa skulder förföll dessutom under 2001 när företaget hade allvarliga likviditetsproblem. De sydkoreanska myndigheterna erkände själva redan i november 2000 "Hyundai Electronics likviditetsproblem". I början av 2001 förutsåg investeringsanalytiker som Morgan Stanley och UBS Warburg att Hynix inte skulle kunna generera medel från sitt interna kassaflöde eller från avyttring av tillgångar för att betala de skuldförbindelser som förföll. I oktober 2001, när den räddningsaktion som omfattas av denna undersökning beslutades, var Hynix skulder sex gånger så stora som företagets eget kapital.

(20) De finansiella nyckeltalen för Hynix enligt den så kallade Altman Z-score-modellen, som utformats specifikt för att förutse sannolika fallissemang för de sydkoreanska företagen, var 1999–2001 långt sämre än för andra sydkoreanska företag som faktiskt gick omkull. Hynix nyckeltal var 700 % högre än tröskelvärdet för ett företag med allvarliga ekonomiska problem ([2]). Hynix kassalikviditet och balanslikviditet var typiska för ett företag med helt otillräcklig likviditet för att täcka sina

([1]) Enligt Hynix affärsplan för 2001, som ingavs till kommissionen för finansiell övervakning den 21 mars 2002.

([2]) Sakkunnigutlåtande av den 10 mars 2003 av professor Anthony Saunders med anledning av framställning beträffande utjämningstull, på sökandens, Micron Technology, vägnar (Saundersrapporten), s. 30–35.

betalningsförpliktelser ([1]). Hynix nettovinstmarginal, avkastning på totalt kapital och avkastning på eget kapital var negativa nästan varje år från och med 1997, med nettomarginaler på -24,3 % 2000 och -93,83 % 2001. Varje år från och med 1997 till och med 1999 var företagets kassaflöde från rörelsen otillräckligt för att täcka ens en sjättedel av skulderna eller de sammanlagda betalningsförpliktelserna. Hynix skulle ha behövt ett ytterligare kassaflöde på 2 biljoner won 2000 och 4,5 biljoner won 2001 bara för att kunna uppfylla sina amorteringsförpliktelser under den perioden. I en rapport från UBS Warburg i januari 2001 nämndes att oron inför en eventuell konkurs hade gjort att Hynixaktierna sjunkit och att investerarna fruktade att Hynix inte skulle ha ett tillräckligt stort kassaflöde för att kunna betala tillbaka de lån som förföll och eventuellt behöva gå i konkurs om det inte lyckades omfinansiera dem.

(21) Årsredovisningen för 2001 medgav inte heller någon optimism rörande Hynix ekonomiska framtidsmöjligheter. Där uttalades att ”en fullständig normalisering av företagets rörelse förutsätter ett fortlöpande stöd från de kreditgivande bankernas sida till dess att försäljningspriset på halvledarprodukter återhämtat sig tillräckligt.” Dessa uppgifter tyder på att Hynix såväl dittillsvarande som framtida verksamhet präglades av ett beroende av ekonomiskt stöd från kreditgivarnas sida. Hynix hade under undersökningsperioden nått en punkt där företaget inte kunde finansiera sin rörelse med avkastningen från verksamheten.

(22) Hynix försämrade situation 2001 avspeglades också i företagets kreditbetyg. I början av januari 2001 tilldelades Hynix av de sydkoreanska kreditvärderingsinstituten kreditbetyget ”investment grade” BBB- och av Standard and Poor's kreditbetyget ”speculative grade” B. Den 22 januari 2001 sänkte de sydkoreanska instituten kreditbetyget för Hynix till ”speculative grade” BB+. Standard and Poor's sänkte sin bedömning till B- i mars 2001, till CCC+ i augusti 2001 och till ”selective default” i oktober 2001.

(23) Det högsta kreditbetyg som Standard and Poors tilldelar är AAA. Detta betyg betyder att företaget har extremt god förmåga att fullgöra sina ekonomiska förpliktelser. Betyget AA betyder att denna förmåga är mycket god. Ett företag med betyget A är mera känsligt för de negativa effekterna av förändrade omständigheter och nya ekonomiska villkor, men dess förmåga att fullgöra sina ekonomiska förpliktelser är fortfarande god. Kreditbetyget BBB betyder en ökad sannolikhet för att ogynnsamma ekonomiska villkor eller förändrade omständigheter kommer att leda till att företagets förmåga att fullgöra sina ekonomiska förpliktelser försämras. Kreditbetygen BB, B, CCC och C betyder att ett betydande riskfyllt inslag föreligger. Ett företag som tilldelats kreditbetyget BB är ett företag som redan står inför betydande osäkerhetsmoment eller är utsatt för negativa affärsvillkor eller finansiella eller ekonomiska villkor som kan leda till att företagets förmåga att fullgöra sina ekonomiska förpliktelse blir otillräcklig. Beträffande kreditbetyget B är det sannolikt att negativa affärsvillkor eller finansiella eller ekonomiska villkor kommer att skada företagets förmåga att fullgöra sina ekonomiska förpliktelser. Ett företag med betyget CCC löper i nuläget risk för att behöva försumma sina betalningar och är beroende av gynnsamma affärsvillkor och finansiella och ekonomiska villkor för att kunna fullgöra sina förpliktelser. CC betyder att det i nuläget är stor risk för betalningsförsummelser från det berörda företaget. Betyget C kan användas för fall där konkursansökan ingivits eller en liknande åtgärd vidtagits men betalningarna på fordringarna fortsätter. SD eller D betyder att ekonomiska förpliktelser kanske inte fullgörs. SD tilldelas företag som kan väntas selektivt uraktlåta att betala, dvs. fortsätta att fullgöra vissa typer av betalningsskyldigheter men inte andra. Det lägsta kreditbetyget är D, som normalt används när en betalningsförsummelse faktiskt inträffat. I motsats till de andra kreditbetygen är detta inte framåtblickande. Kreditbetygen AA-CCC kan modifieras genom tillägg av ett plus- eller minustecken för att ange den relativa placeringen inom de viktigaste betygskategorierna. De fyra högsta kategorierna, AAA, AA, A och BBB, betecknas i regel ”investment grade”. Skulder med kreditbetyget BB eller lägre betecknas normalt ”speculative grade”. Beteckningen ”junk bond” är bara ett mera respektlöst uttryck för denna kategori mera riskfyllda fordringar ([2]).

iv) *Överväganden om det allmännas bästa*

(24) Hynix ekonomiska problem förvärrades väsentligt efter förvärvet av och det efterföljande samgåendet med LG Semicon Co., Ltd 1999. Tillgängliga uppgifter tyder på att förvärvet 1999 av LG Semicon och den efterföljandet fusionen mellan Hynix och detta företag inte var baserade på marknadsprinciper utan hade framtvingats av de sydkoreanska myndigheterna som ett led i den så kallade Big Deal-politiken. De sydkoreanska myndigheterna ansåg att tre företag för halvledartillverkning var för

([1]) Saundersrapporten, s. 20–21.

([2]) Standard and Poor's, Corporate Ratings Criteria, www.standardandpoors.com.

många på en sviktande marknad och ville minska dem till två för att deras centrala kompetensområden skulle kunna befästas och effektiviseras. Som en följd av det påtvingade förvärvet och samgåendet måste Hynix överta LG Semicons skulder och betala företaget ett ansenligt belopp i köpesumma, vilket gjorde att dess egna skulder nästan fördubblades. Man kan säga att de sydkoreanska myndigheterna själva bidrog till att Hynix ekonomiska situation hela tiden försämrades. När den sedan efter samgåendet ytterligare försämrades var den allmänna uppfattningen att de sydkoreanska myndigheterna kände sig tvingade att skydda Hynix från konkurs eftersom de hade ett ansvar för att ta hand om ”Big Deal”-företagen ([1]).

(25) Av tillgängliga uppgifter att döma ansåg vidare de sydkoreanska myndigheterna Hynix vara ett alldeles för viktigt företag för den sydkoreanska ekonomin för att få gå omkull. Hynix svarade för 4 % av den sydkoreanska exporten 2001. Företaget hade 24 000 anställda och sysselsatte ett långt större antal personer i företag i tidigare eller senare led av produktionskedjan. Halvledarindustrin hade utsetts till en av Sydkoreas strategiska exportorienterade industrier, vilket också var skälet till det påtvingade samgåendet inom ramen för de sydkoreanska myndigheternas ”Big Deal”-politik.

(26) I november 2002 slutförde Sydkoreas Grand National Party en undersökning som gällde de sydkoreanska myndigheternas misshushållning med medel under senare år. Den inbegrep ett omfattande avsnitt om räddningsaktionen för Hynix och andra Hyundaiföretag ([2]). Grand National Party betraktade denna räddningsaktion som ett betydande bakslag i dess ansträngningar att få till stånd marknadsbaserade reformer. Det noterade att om marknadsprinciperna skulle respekteras skulle Hyundai-gruppens dotterföretag, däribland Hynix, ha varit bundna av samma marknadsprinciper som andra problemdrabbade företag. Myndigheterna tvingade emellertid de finansiella instituten att bevilja Hyundaigruppen lån och förmådde myndighetskontrollerade banker och andra av myndigheterna finansierade eller kontrollerade institutioner att ställa betydande belopp till gruppens förfogande. Vad särskilt gäller Hynix konstaterade Grand Natona Party att de sydkoreanska myndigheterna hade slussat över ungefär 13,7 biljoner won (10,3 miljarder US-dollar) i allmänna medel till Hynix. Grand National Party fann också att Hynix senare svårigheter kunde tillskrivas det samgående mellan Hynix och LG Semicon som de sydkoreanska myndigheterna framtvingat, en åtgärd som enligt partiet vidtogs utan något som helst hänsynstagande till marknadsprinciper. Som försvar för myndigheternas åtgärder för att finansiera Hynix anförde en tjänsteman att myndigheterna bara gjorde vad som var nödvändigt för att rädda företag som var strategiskt viktiga för Sydkorea.

([1]) Granskningsrapport avgiven av de privata finansexperterna vid deras sjätte möte, s. 14.

([2]) Rapport om misshushållningen med allmänna medel avgiven av Grand National Partys särskilda kommitté för parlamentarisk granskning av förvaltningen av allmänna medel, november 2002.

2. SKATTERESERVER, SKATTEBEFRIELSER OCH SKATTELÄTTNAD

(27) Det framfördes inga synpunkter efter införandet av de provisoriska åtgärderna som skulle kunna föranleda någon ändring av undersökningsresultaten i skälen 17–25 i förordningen om provisorisk tull. Dessa undersökningsresultat bekräftas därför. Eftersom den subvention som konstaterats för Samsung låg under tröskelvärdet bör inga slutgiltiga utjämningsåtgärder införas för detta företag.

3. KONSORTIELÅN PÅ 800 MILJARDER SYDKOREANSKA WON (JANUARI 2001)

(28) I förordningen om provisorisk tull drogs preliminärt slutsatsen att det inte fanns tillräcklig bevisning till stöd för slutsatsen att det förelåg en subvention, och det beslöts därför att utjämningsåtgärder inte skulle införas för detta program. Några berörda parter invände mot denna slutsats och begärde att det preliminära undersökningsresultatet skulle bli föremål för förnyad granskning. Enligt normala marknadsvillkor skulle ett företag som befann sig i en med Hynix jämförbar situation inte ha fått finansiering från kommersiella källor, ansåg de.

(29) En berörd part hävdade att Hynix inte var kreditvärdigt vid tidpunkten för åtgärden och att ett åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida var den enda möjliga förklaringen till kreditgivarnas beslut att bevilja Hynix nya lån. Hynix beviljades således, anförde de, en förmån genom detta lån och subventionen borde till fullo utjämnas. Samma berörda part gjorde vidare gällande att Hynix beviljats en förmån genom konsortielånet också eftersom detta lån inte skulle ha kunnat beviljas om inte Financial Supervisory Commission (kommissionen för finansiell övervakning) ([3]) selektivt medgivit en avvikelse från de i lagstiftningen föreskrivna utlåningstaken. De sydkoreanska myndigheterna ålade kommissionen för finansiell övervakning att höja utlåningstaken för vissa banker för att garantera att det skulle finnas tillräckligt många deltagare för att få fram lånet på 800 miljarder won.

([3]) Kommissionen för finansiell övervakning har inrättats med stöd av lagen om inrättande av finansiella övervakningsorgan från 1996. Den utövar tillsyn över finansiella institut och utfärdar också, eller ändrar, särskilda tillsynsföreskrifter för olika delar av finanssektorn. Den finansieras av den sydkoreanska staten. Kommissionen anses vara ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 1.3 i grundförordningen.

(30) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull inkom nya uppgifter om att de sydkoreanska myndigheterna hade ålagt kommissionen för finansiell övervakning att höja utlåningstaken för några, i konsortielånet deltagande, banker. Kommissionens preliminära undersökningsresultat beträffande denna åtgärd bör därför omprövas mot bakgrund av de nya uppgifterna. De berörda parterna, Hynix och de sydkoreanska myndigheterna, uppmanades uttryckligen att lämna synpunkter på dessa nytillkomna uppgifter, och deras synpunkter har beaktats vid omprövningen av åtgärden.

(31) Enligt artikel 35 i Banking Act of Korea (Sydkoreas banklag, nedan kallad ”banklagen”) ”får ett finansiellt institut inte bevilja en och samma fysiska eller juridiska person krediter som överstiger 25/100 av institutets egna kapital eller bevilja en och samma individ eller företag krediter som överstiger 20/100” ([1]). Kommissionen för finansiell övervakning får emellertid godkänna att dessa tak överskrids. Grundvalen för detta är artikel 20.3 i Enforcement Decree of the Banking Act (genomförandeförordning till banklagen), i vilken man räknar upp specifika fall där godkännande får ges. Utan godkännande från kommissionen för finansiell övervakning får bankerna inte överskrida de utlåningstak som föreskrivs i banklagen.

(32) Den 28 november 2000 översändes en skrivelse från ekonomi- och finansministeriet, undertecknad av finans- och ekonomiministern, till ordföranden i exportförsäkringsinstitutet och till ordföranden i Korea Exchange Bank. I skrivelsen återges resultatet av överläggningarna om ”åtgärder för att avhjälpa Hyundai Electronics likviditetsproblem” ([2]), en fråga som var upptagen på dagordningen för ett möte hos ekonomiministern samma dag, dvs. den 28 november. I skrivelsen beordras mottagarna att se till att de beslutade åtgärderna ”genomförs till alla delar”. Det anförs vidare att initiativet till åtgärderna för att hjälpa Hynix tagits av Financial Supervisory Service (tjänsten för finansiell övervakning, nedan kallad ”den sydkoreanska finanspektionen”). Korea Exchange Bank beordras att begära en höjning av utlåningstaken på de kreditgivande finansiella institutens vägnar. Denna begäran skulle sedan, i enlighet med resultatet av ekonomiministerns överläggningar, bli föremål för ett särskilt godkännande från kommissionen för finansiell övervakning. Ministern ålade därigenom Korea Exchange Bank en skyldighet att ansöka om höjningen och kommissionen för finansiell övervakning en skyldighet att godkänna denna ansökan.

(33) I december 2000 inlämnade Korea Exchange Bank en ansökan om godkännande av detta höjda utlåningstak för att möjliggöra finansieringen av Hynix och ingav motsvarande framställningar på Korea First Banks och Korea Development Banks vägnar. I beslutet från kommissionen för finansiell övervakning anges att dessa banker avsåg att bevilja Hynix ett konsortielån och en D/A-resurs (lån med ”documents against acceptance” (dokument mot accept eller D/A-dokument) som säkerhet). Kommissionen för finansiell övervakning godkände ansökningarna på grundval av artikel 20.3 avsnitt 1.3 i genomförandeförordningen till banklagen. Enligt denna bestämmelse får kommissionen för finansiell övervakning höja utlåningstaken ”om den anser att detta är nödvändigt för den industriella utvecklingen … eller för nationens väl och stabilitet.” Denna bestämmelse är en bestämmelse som rör det allmännas bästa och visar att beviljandet av den extra krediten, från de sydkoreanska myndigheterna synpunkt, var en fråga rörande det allmännas bästa.

(34) Det framgår av protokollet från det relevanta mötet i kommissionen för finansiell övervakning att dess ledamöter godkände höjningen av utlåningstaket för Hynixfinansieringen därför att Hynix var för stort och betydelsefullt för att få gå omkull. I protokollet anförs bland annat följande: ”Halvledarindustrin är en strategisk industri. Efter samgåendet med LG Semicon 1999 svarade Hynix för 20 % av den globala marknaden för halvledare och för 4 % av Sydkoreas export. Hynix sysselsätter 24 000 personer inom halvledarindustrin. Dessutom finns det mer än 2 500 andra inblandade företag med över 150 000 anställda. Att stödja konsortielånet och D/A-finansieringen skulle förbättra Sydkoreas internationella konkurrenskraft. För att främja förverkligandet av målen för strategin för elektronikindustrin anser kommissionen för finansiell övervakning att det därför är berättigat att höja taket.” ([3]).

(35) Om utlåningstaken inte höjts skulle de tre nämnda bankerna inte ha kunnat delta i konsortielånet. De skulle i så fall inte ha iakttagit sina skyldigheter enligt banklagen. Genom att ålägga kommissionen för finansiell övervakning att godkänna höjningen av utlåningstaken och Korea Exchange Bank att ansöka om höjningen hade de sydkoreanska myndigheterna i själva verket ålagt bankerna att bevilja nya lån på ett sätt som annars hade varit omöjligt enligt den sydkoreanska banklagstiftningen. Det är uppenbart att det var nödvändigt att höja utlåningstaken för att finansiering skulle kunna ställas till Hynix förfogande. När de sydkoreanska myndigheterna och Hynix uttryckligen ombads att kommentera de nya uppgifterna om att myndigheterna hade lämnat åläggganden beträffande höjningen av utlåningstaken, nämnde ingen av dem i sina synpunkter att någon annan finansieringskälla skulle ha varit tillgänglig för Hynix vid tidpunkten för åtgärderna. Ingen av parterna antydde heller i något annat skede av undersökningen att det skulle ha funnits någon sådan möjlighet.

([1]) Svensk översättning av den koreanska texten.

([2]) Hyundai Electronics ändrade den 29 mars 2001 sitt namn till Hynix Semiconductor.

([3]) Rapport från kontrollbesöket hos de sydkoreanska myndigheterna, s. 16–17.

(36) I enlighet med undersökningsresultaten i skälen 55–59 i förordningen om provisorisk tull, vilka bekräftas, anses Korea Development Bank vara ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 1.3 i grundförordningen. Korea Exchange Banks och Korea First Banks medverkan i konsortielånet med ett belopp av 100 biljoner won vardera anses vara ålagd av de sydkoreanska myndigheterna som ett led i strävandena att uppnå det samhällspolitiskt motiverade målet att avhjälpa Hynix bekymmersamma finansiella situation för den industriella utvecklingens skull. Dessa banker anses därför i detta fall ha ålagts av de sydkoreanska myndigheterna att utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens. Det faktum att den särskilda bestämmelsen i genomförandeförordningen till banklagen åberopades visar också att höjningen av utlåningstaken betraktades som en fråga som rörde det allmännas bästa. De sydkoreanska myndigheternas ingripande visar också att beviljandet av den ytterligare krediten var en fråga rörande det allmännas bästa vilken faller inom ramen för de offentliga myndigheternas normala praxis. Bankernas deltagande i konsortielånet uppfyller därför de kriterier som redovisas i skäl 15. Dessa åtgärder utgör följaktligen ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses, för Korea Development Banks del, i artikel 2.1 a i och, för Korea First Banks del, i artikel 2.1 a iv i grundförordningen.

4. GARANTI FRÅN KOREA EXPORT INSURANCE CORPORATION FÖR EXPORTKREDITER TILL ETT BELOPP AV 600 MILJONER US-DOLLAR (JANUARI 2001)

(37) Enligt artikel 5 i grundförordningen skall storleken på den utjämningsbara subventionen beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren fått. De tre bankernas deltagande i konsortielånet medförde en förmån för Hynix till det belopp med vilket de i lagen föreskrivna utlåningstaken överskreds, eftersom detta är det belopp som Hynix hade möjlighet att få tillgång till endast tack vare att taken höjdes. Om utlåningstaken inte höjts skulle bankerna inte ha ställt dessa belopp till Hynix förfogande. Det finns inget som tyder på att någon annan källa för motsvarande finansiering var tillgänglig för Hynix vid tidpunkten för åtgärderna. De belopp med vilka utlåningstaken överskreds betraktas därför som subventioner. Eftersom dessa subventioner är särskilda åtgärder som beviljats endast ett företag är de selektiva i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen och därför utjämningsbara. Det bör emellertid noteras att Korea Development Banks och Korea Exchange Banks andelar av konsortielånet redan utjämnas inom ramen för de utjämningsåtgärder som avser åtgärderna från oktober 2001. För att undvika att åtgärderna räknas två gånger föreslås inga utjämningsåtgärder beträffande konsortielånet från januari 2001. Beträffande Korea First Banks andel av lånet till den del detta översteg det i lagen fastställda utlåningstaket tyder tillgängliga uppgifter på att den eventuella förmån som beviljats genom att lånetaket höjts skulle vara försumbar. Den utjämnas därför inte i detta sammanhang.

(38) I förordningen om provisorisk tull drogs preliminärt slutsatsen att det inte fanns tillräcklig bevisning till stöd för slutsatsen att det förelåg en subvention och det beslöts därför att denna åtgärd inte skulle utjämnas. Några berörda parter invände mot denna slutsats och begärde att det preliminära undersökningsresultatet skulle bli föremål för förnyad granskning.

(39) En berörd part gjorde gällande att den utjämningsbara förmån som åtgärden innebar inte, så som fallet var i förordningen om provisorisk tull, borde baseras på de premier som togs ut av Hynix. Förmånen borde i stället, ansåg parten, baseras på det faktum att Hynix inte skulle ha kunnat utverka någon höjd kreditgräns på marknaden. Hynix kunde erhålla en höjd kreditgräns endast tack vare att de sydkoreanska myndigheterna anmodade exportförsäkringsinstitutet att garantera höjningen.

(40) Enligt uppgifterna i handlingarna höjde bankerna taket för dokument mot accept (D/A-dokument) endast därför att höjningen garanterades av exportförsäkringsinstitutet. Den ytterligare krediten var beroende av garantin. Den premie som Hynix betalade för garantin undersöktes i samband med förordningen om provisorisk tull, men det konstaterades att någon subvention inte förelåg i detta sammanhang. Vid tidpunkten för införandet av de provisoriska åtgärderna fanns inga övertygande bevis för att de sydkoreanska myndigheterna skulle ha ålagt exportförsäkringsinstitutet att utfärda garantin i fråga. Kommissionen hade i frågeformulären till de sydkoreanska myndigheterna begärt att få närmare upplysningar om myndigheternas eller offentliganställda tjänstemäns inblandning när det gällde att ställa garantin till Hynix förfogande, även uppgifter om relevanta möten. Särskilt begärdes en förklaring beträffande den roll som den sydkoreanska finansinspektionen [1] spelat i processen. Samma frågor ställdes till de sydkoreanska myndigheterna, kommissionen för finansiell övervakning/den sydkoreanska finansinspektionen och exportförsäkringsinstitutet i samband med kontrollbesöken. Dessa parter anförde i sina svar att varken de sydkoreanska myndigheterna eller kommissionen för finansiell övervakning/den sydkoreanska finansinspektionen hade rätt att blanda sig i beslutsprocessen när det gällde garantin till Hynix.

[1] Den sydkoreanska finansinspektionen är ett offentligt organ vars huvudsakliga uppgift är att utöva finansiell tillsyn enligt kommissionens för finansiell övervakning ledning. Inspektionen anses vara ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 1.3 i grundförordningen.

(41) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull framkom emellertid nya uppgifter om de sydkoreanska myndigheternas roll när det gällde åläggandet för exportförsäkringsinstitutet att ställa upp med en garanti för den med 600 miljoner dollar ökade D/A-resursen. De preliminära undersökningsresultaten beträffande denna åtgärd bör därför omprövas mot bakgrund av de nya uppgifterna. De berörda parterna, Hynix och de sydkoreanska myndigheterna, uppmanades uttryckligen att lämna synpunkter på de nytillkomna uppgifterna, och deras synpunkter har beaktats vid omprövningen av åtgärden.

(42) I enlighet med undersökningsresultaten i skäl 32 i förordningen om provisorisk tull, vilka härmed bekräftas, anses exportförsäkringsinstitutet vara ett offentligt organ. Såsom anges i skäl 32 sände finans- och ekonomiministern en skrivelse till exportförsäkringsinstitutets respektive Korea Exchange Banks ordförande. Skrivelsens andra stycke lyder som följer: ”När det gäller tillhandahållandet av lån mot säkerhet i D/A-dokument kommer exportförsäkringsinstitutet att tillfälligt påta sig att försäkra återstoden av icke förhandlade D/A-dokument.” En liknande skrivelse, i vilken exportförsäkringsinstitutet uppmanas att ”vidta åtgärder i enlighet härmed”, sändes till exportförsäkringsinstitutets verkställande direktör av handels-, industri- och energiministern den 30 november 2000.

(43) Ytterligare en skrivelse sändes den 10 januari 2001 till samma personer, dvs. exportförsäkringsinstitutets respektive Korea Exchange Banks ordförande. Skrivelsen hade undertecknats av tre sydkoreanska ministrar: finans- och ekonomiministern, handels-, industri- och energiministern och planerings- och budgetministern. I skrivelsen återgavs resultatet av de överläggningar rörande köp av Hynix D/A-dokument som fördes vid ett möte hos ekonomiministern den 9 januari 2001. Resultatet var följande: ”1. Se till att exportförsäkringsinstitutet försäkrar de av Hynix utfärdade D/A-dokument som förvärvas av kreditbankerna senast den 30 juni 2001, intill ett belopp av 600 miljoner US-dollar. 2. Om reservbetalningskapaciteten i exportförsäkringsinstitutets fond skulle visa sig otillräcklig i samband med detta kommer stöd att tillhandahållas från en separat finansieringskälla.” De sydkoreanska myndigheterna åtog sig därigenom att kompensera exportförsäkringsinstitutet om det skulle behöva infria garantin och inte kunde göra det från sina egna riskreserver.

(44) Uppgifterna i handlingarna tyder på att exportförsäkringsinstitutet vid den aktuella tidpunkten ansåg att Hynix befann sig i ett stadium av tekniskt obestånd. En högt uppsatt tjänsteman i exportförsäkringsinstitutet anförde emellertid vid ett styrelsemöte den 1 december 2000 att ”att vi stödde denna transaktion efter ett åläggande från industri- och resursministern” ([1]). Flera ministrar beordrade följaktligen exportförsäkringsinstitutet att försäkra höjningen av D/A-resursen. I skäl 35 redovisas de samhällspolitiska skälen bakom detta beslut, sådana de återgavs av kommissionen för finansiell övervakning vid det möte där åtgärderna diskuterades. Exportförsäkringsinstitutet stödde dessa åtgärder endast som en följd av de sydkoreanska myndigheternas åläggande. Eftersom de banker som höjde taket gjorde detta endast på villkor att höjningen garanterades, var garantin en viktig förutsättning för lånet. Lånet beviljades alltså som ett resultat av garantin.

(45) Garantin lämnades av exportförsäkringsinstitutet till följd av ett särskilt åläggande från de sydkoreanska myndigheterna inom ramen för deras strävanden att förverkliga det samhällspolitiskt motiverade målet att avhjälpa Hynix bekymmersamma finansiella situation för den industriella utvecklingens skull. Trots att det är ett offentlig organ fick alltså exportförsäkringsinstitutet ett särskilt åläggande av de sydkoreanska myndigheterna att utföra en funktion och tillämpa praxis som normalt ligger inom de offentliga myndigheternas kompetens. Garantin är följaktligen ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv och 2.1 a i i grundförordningen. Genom denna garanti beviljades Hynix en förmån, eftersom företaget utan garantin inte kunde få D/A-resursen höjd med 600 miljoner US-dollar. De sydkoreanska myndigheternas försäkran om att exportförsäkringsinstitutet skulle kompenseras vid eventuell betalningsförsummelse visade samtidigt att den premie som Hynix betalade inte kunde täcka den risk som exportförsäkringsinstitutet iklädde sig för att garantera ökningen av D/A-resursen och att det alltså var fråga om en icke-kommersiell handling. De sydkoreanska myndigheterna garanterade i själva verket risken för betalningsförsummelse från Hynix sida, utan att begära någon kompensation för detta. Enligt uppgifterna i handlingarna skulle bankerna inte ha beviljat D/A-resursen utan garantin. Det finns vidare inga uppgifter om att Hynix skulle ha kunnat erhålla jämförbar finansiering från andra källor. Genom denna täckning av garantin, utan att det betalades någon däremot svarande premie, anses därför Hynix ha beviljats en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. I enlighet med bestämmelserna i artikel 6 c i grundförordningen utgör täckningen av ökningen av D/A-resursen i själva verket ett bidrag, eftersom något jämförbart kommersiellt lån inte skulle ha kunnat erhållas utan garantin. Förmånen för Hynix, och därmed beloppet för subventionen, utgörs av beloppet för höjningen av D/R-resursen, 600 miljoner US-dollar.

(46) De sydkoreanska myndigheterna och Hynix hävdade i sina synpunkter efter det slutliga meddelandet av uppgifter att exportförsäkringsinstitutet inte ställde någon finansiering till Hynix förfogande, endast försäkring, och att Hynix betalade marknadsmässig ränta till bankerna för deras finansiering av D/A-dokument. Den förmån som Hynix beviljades genom åtgärden borde därför beräknas som skillnaden mellan Hynix kostnader för D/A-finansieringen och vad företaget

([1]) Återgivet i Korea Economic Daily av den 28 augusti 2001, med anledning av utlämnandet av officiell korrenspondens från medlemmar av Sydkoreas nationalförsamling.

skulle ha betalat utan exportförsäkringsinstitutets garanti. Det noteras att förmånen för Hynix är lika med hela beloppet för de lån som inte, helt eller delvis, skulle ha beviljats utan garantin från exportförsäkringsinstitutet, som i sin tur garanterades av de sydkoreanska myndigheterna. Det fanns inget som tydde på att det skulle ha funnits någon alternativ finansiering utan garanti tillgänglig för Hynix vid den aktuella tidpunkten, och Hynix nämnde själv aldrig att någon sådan möjlighet skulle ha funnits. Det finns därför inget att jämföra med när det gäller den kostnadsjämförelse som parterna begär. Hynix betalades dessutom ingen extra premie för att de sydkoreanska myndigheterna stod som fullständig garant för lånen. Under dessa omständigheter anses förmånen för Hynix utgöras av hela beloppet för den av de sydkoreanska myndigheterna stödda garantin.

(47) Eftersom D/A-resursen är en exportkreditresurs och därför knuten till export är subventionen på 600 miljoner US-dollar selektiv i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen och därför utjämningsbar. Eftersom subventionen är en exportsubvention bör dess belopp fördelas över exportomsättningen i enlighet med avsnitt F b i i gemenskapens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningstull (nedan kallade ”riktlinjerna”) ([1]). Med användande av samma beräkningsmetod som den som redovisas i skälen 67 och 108 i förordningen om provisorisk tull men, eftersom det är fråga om en exportsubvention, med en fördelning av subventionen över exportomsättningen i stället för den totala omsättningen, uppgår subventionen till 5,1 %.

5. OBLIGATIONSPROGRAM FRÅN KOREA DEVELOPMENT BANK (JANUARI 2001)

(48) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull inkom Hynix, de sydkoreanska myndigheterna och Korea Development Bank med synpunkter på kommissionens undersökningsresultat beträffande obligationsprogrammet från Korea Development Bank (nedan kallat ”KDB-programmet”).

a) **Förmån som beviljats genom åtgärden**

(49) Hynix, de sydkoreanska myndigheterna och Korea Development Bank gjorde inledningsvis gällande att KDB-programmet syftade till en tillfällig åtgärd i avsikt att normalisera obligationsmarknaden och att det inte medförde någon förmån för Hynix. De hävdade att det inte var fråga om någon förmån, eftersom Hynix fick tillträde till programmet på gällande marknadsvillkor och till gällande räntesatser. Hynix hävdade också att man inte kan påstå att företaget inte kunde omfinansiera sina obligationer på marknaden, eftersom det hade beviljats konsortielånet i januari 2001 och nytt kapital via globala förvaringsbevis i maj 2001.

(50) Vad beträffar argumentet att KDB-programmet inte skulle ha medfört någon förmån för Hynix eftersom programmet skulle ha genomförts med tillämpning av gällande marknadsräntesatser kan konstateras att, enligt Korea Development Banks uppgifter i svaret på frågeformuläret, räntesatsen efter omvandlingen till nya obligationer som emitterats inom ramen för KDB-programmet var väsentligt lägre än den ursprungliga räntesatsen. För de obligationer som emitterades i januari 2001 var skillnaden omkring 50 %, dvs. räntesatsen var 10 procentenheter lägre. Så var fallet trots att, under normala marknadsomständigheter, obligationer som omfinansieras därför att företaget inte väntas kunna lösa in dem löper med högre räntesatser än de ursprungliga obligationerna, vilket återspeglar den högre riskprognosen beträffande det emitterande företagets inlösenförmåga ([2]). Uppgifterna i handlingarna tyder alltså på att räntesatserna i KDB-programmet inte överensstämde med marknadsräntan.

(51) Beträffande argumentet att Hynix kunde omfinansiera sina obligationer på marknaden, särskilt genom konsortielånet och emissionen av globala förvaringsbevis i maj, konstateras att obligationer och lån är mycket olika instrument och inte direkt jämförbara. Mycket stränga villkor tillämpades på den sydkoreanska obligationsmarknaden 2001, och företag med måttliga kreditbetyg kunde inte omfinansiera sina obligationer på marknaden. Såsom utvecklas närmare i skäl 61 i förordningen om provisorisk tull tillstod de sydkoreanska myndigheterna själva detta i sitt svar på frågeformuläret. Detta förhållande bekräftas också av andra föreliggande handlingar ([3]). Från och med juli 2000 skärptes finansieringsvillkoren på obligationsmarknaden väsentligt. Detta var ett utslag av ökad känslighet hos investerarna för

([1]) EGT C 394, 17.12.1998, s. 13.

([2]) *Kyunghyang Shinmun Daily*, 9 januari 2001, *Joong'ang Daily*, 7 januari 2001.

([3]) Rapoport från kontrollbesöket hos de sydkoreanska myndigheterna, s. 14.

företagskreditrisker med tanke på den kraftiga tillbakagången i ekonomisk tillväxt och den instundande förfallotidpunkten för obligationer som emitterats 1998 eller tidigare. Detta resulterade i en utbredd "kvalitetsstrid" på den lokala obligationsmarknaden ([1]). De sydkoreanska myndigheterna framhöll vidare i sitt svar på frågeformuläret att skälet till att KDB-programmet infördes var att man ville hjälpa några företag med måttliga kreditbetyg att omfinansiera obligationslån som skulle förfalla, eftersom företagen inte kunde göra det på marknaden. Det kan vidare konstateras att Hynix kreditbetyg sänktes från "investment grade" BBB- till "speculative grade" BB+ den 22 januari 2001, vilket gjorde att företaget hamnade i ett ännu besvärligare läge i detta avseende.

(52) Frågan om Hynix skulle ha kunnat omfinansiera sina obligationer på en utländsk obligationsmarknad måste också prövas. Det finns emellertid inget i uppgifterna i handlingarna som tyder på att så skulle ha varit fallet. Hynix har inte påtalat den möjligheten under undersökningens gång och har heller aldrig antytt att företaget försökt omfinansiera sina obligationer på en utländsk obligationsmarknad. Kreditbetyget "speculative grade" B, som Hynix tilldelades av det internationella kreditvärdighetsbedömningsinstitutet Standard and Poors i januari 2001, ger inte heller något stöd för en sådan möjlighet.

(53) Hynix hade obligationslån på mer än 3 biljoner won som löpte ut 2001 ([2]). Företaget beviljades i januari 2001 ett konsortielån på 800 miljarder won av de banker som hade beviljat företaget lån (nedan kallade "kreditbankerna"). Det bör dock noteras att företaget hade begärt ett lån på 1 biljon won men att bankerna endast var beredda att bevilja 800 miljarder won. Såsom utvecklas närmare i skälen 30–37 beviljades en del av beloppet, 300 miljarder won, efter ett åläggande från de sydkoreanska myndigheterna, som beordrade kommissionen för finansiell övervakning att höja utlåningstaket för några banker som inte hade rätt att låna Hynix pengar utan detta ingripande från myndigheternas sida. Detsamma gällde för dessa banker också efter det att konsortielånet beviljats: de hade inte rätt att ge lån till Hynix om inte deras utlåningstak höjdes igen för en bestämd transaktion. Bland de tre bankerna återfanns Hynix två största fordringsägare, Korea Exchange Bank och Korea Development Bank. Detta belyser att Hynix hade nått gränsen för sina möjligheter att få banklån. Inget tyder på att Hynix skulle ha kunnat låna upp ytterligare medel, med tanke på det mycket ansenliga belopp som företaget skulle behöva för att lösa in de obligationer som förföll. Hynix nämnde under undersökningens gång aldrig att det skulle ha funnits en möjlighet för företaget att erhålla, eller att det ens hade försökt erhålla, den erforderliga finansieringen i form av lån från andra banker på marknaden vid den tidpunkt då åtgärderna vidtogs.

(54) Beträffande bankernas deltagande i KDB-programmet noteras att, enligt uppgifterna i handlingarna, kommissionen för finansiell övervakning den 4 januari 2001 lämnade ett kollektivt medgivande avseende alla i Korea Development Bank-programmet deltagande banker om en avvikelse från de gällande utlåningstaken. Kommissionen för finansiell övervakning anförde att den avvikelse den godkänt i januari 2001 för att möjliggöra deltagande i Korea Development Banks "Fast Track"-program skilde sig från andra godkända avvikelser i det att den lämnade ett förhandsgodkännande för samtliga banker baserat på en "paraplyansökan" från Korea Development Bank, ett offentligt organ i Sydkorea ([3]). Bankernas kunde delta i KDB-programmet endast tack vare den godkända avvikelsen, som i detta särskilda fall kunde beviljas genom en mer flexibel tolkning av texten till genomförandeförordningen till skattelagen, varigenom det blev möjligt för kommissionen för finansiell övervakning att godkänna en avvikelse från utlåningstaken på vissa villkor.

(55) Tillgängliga uppgifter tyder också på att bankerna inte deltog i KDB-programmet på affärsmässiga grunder utan ålades att göra det av de sydkoreanska myndigheterna, som var oroliga över de makroekonomiska konsekvenserna av en eventuell konkurs i Hynix ([4]). Exemplet Korea First Bank kan anföras för att belysa detta. Korea First Bank, som ägs till 51 % av US Newbridge Capital, avvisade de sydkoreanska myndigheternas uppmaning om att delta i KDB-programmet den 4 januari 2001. Korea First Bank gjorde bedömningen att det inte var kommersiellt berättigat att ge ökade krediter till Hynix. Korea First Banks verkställande direktör anförde att bankens beslut var baserat på strikta lönsamhetsprinciper för verksamheten. Ett förvärv av obligationer emitterade av insolventa företag skulle ytterligare försvåra möjligheterna att driva bankens verksamhet ([5]). Den sydkoreanska finansinspektionen anförde att den på nytt skulle be Korea First Bank att ta över Hyundaiobligationer. Om banken på nytt ställde sig avvisande och detta ledde till att närstående företag gick omkull, skulle banken göras ansvarig ([6]). När Korea First Bank fortsatte att göra motstånd varnade den sydkoreanska finansinspektionen för att bankens bristande medgörlighet skulle kunna medföra att den förlorade sina kunder ([7]). Dagen efter det att Korea First Bank avvisat de sydkoreanska myndigheternas begäran tog myndigheterna ut 77 miljoner US-dollar från kontot i Korea First Bank ([8]). Enligt Bloomberg hotade de sydkoreanska myndigheterna till och med att de skulle begära att Korea First Banks främsta företagskunder skulle upphöra med att göra affärer med banken ([9]). Till slut efterkom Korea First Bank de sydkoreanska myndigheternas begäran och deltog i åtgärderna. Det erinras om att Korea First Bank inte ansågs samarbeta i undersökningen eftersom banken inte tillät en kontroll på platsen av dess svar på frågeformuläret (se skäl 18).

([1]) Structural Change in the Corporate Bond Market After the Currency Crisis (Strukturella förändringar på företagsobligationsmarknaden efter valutakrisen), BIS Papers No. 11, Sungmin Kim och Jae Hwan Park, juni–juli 2002.

([2]) Det är intressant att notera att följande tre undersökta åtgärder, nämligen konsortielånet på 800 miljarder won, refinansieringen på 1,2 biljoner won och kreditbankernas förvärv av konvertibla obligationer på 1 biljon won i juni 2001, sammantaget ger 3 biljoner won.

([3]) Rapport från kontrollbesöket hos de sydkoreanska myndigheterna, s. 16–17.

([4]) I januari 2001 uttalade en tjänsteman vid de sydkoreanska myndigheterna följande: "Hyundai skiljer sig från Daewoo. Dess halvledartillverkande företag och byggföretag utgör ryggraden i den koreanska ekonomin. Dessa företag innehar betydande marknadsandelar inom sina respektive branscher och är nära förbundna med andra inhemska företag. De bör alltså inte få säljas bara för att marknadsprinciperna skall följas.".

([5]) *Korea Times*, 29 januari 2001.

([6]) *Korea Economic Daily*, 6 januari 2001.

([7]) *Wall Street Journal*, 29 januari 2001.

([8]) Business Week on-line, 9 april 2001.

([9]) Bloomberg, 31 januari 2001.

(56) Beträffande emissionen av globala förvaringsbevis stämmer det att Hynix kunde skaffa fram medel på kapitalmarknaden genom detta instrument i juni 2001. Vid den tidpunkten hade emellertid 80 % av dess via KDB-programmet finansierade obligationer förfallit till betalning och redan övertagits av Korea Development Bank. Emissionen av globala förvaringsbevis var därför inte till hjälp när det gällde dessa obligationer, och det blev redan från och med januari 2001 nödvändigt att finna något annat sätt att finansiera obligationerna. Emissionen av globala förvaringsbevis som sådan är därför inte ett tecken på att Hynix skulle ha haft tillgång till kapitalmarknaderna i januari 2001. Utan KDB-programmet skulle Hynix dessutom redan vid tidpunkten för emissionen av de globala förvaringsbevisen ha varit konkursmässigt på grund av sin oförmåga att lösa in obligationerna. Det noteras också, såsom nämns i skälen 73–76 i förordningen om provisorisk tull, att priset på Hynixaktien kollapsade nästan direkt efter emissionen i juni 2001. De investerare som köpt Hynixaktier fick vidkännas avsevärda förluster. Företagets möjligheter att anskaffa kapital den vägen uteslöts därför, särskilt som dess sammanlagda skuldförbindelser fortfarande uppgick till 7,2 biljoner won i juli 2001.

(57) Tidpunkten för åtgärderna är en viktig faktor. Det bör understrykas att investerarnas beslut att köpa Hynixaktier i juni kan ha påverkats av det faktum att merparten av de Hynixskulder som höll på att förfalla ”försvann” mellan januari och juni 2001 genom det av de sydkoreanska myndigheterna initierade KDB-programmet. KDB-programmet var väl känt och tilldrog sig stort offentligt intresse. I emissionsprospektet för Hynix globala förvaringsbevis hänvisas till ”de 2,9 biljoner won som väntas fortsatt stå till förfogande inom ramen för KDB-programmet för att omfinansiera obligationer som löper ut under 2001.” Investerarnas beslut att investera i Hynix i juni 2001 kan alltså mycket väl ha påverkats av deras tro att de sydkoreanska myndigheterna skulle fortsätta att se till Hynix inte gick omkull [1]. Även i skäl 44 i förordningen om provisorisk tull hänvisas till detta. Uppgifterna i handlingarna tyder alltså på att KDB-programmet kan ha påverkat investerarnas beslut att investera i Hynix i juni 2001.

(58) Beträffande Hynix argument att dess obligationer såldes vidare till CBO/CLO-programmet på samma villkor som andra deltagande företags obligationer kan det noteras att helt andra villkor gällde för det befintliga CBO/CLO [2]-programmet och att dessa inte var tillgängliga för Hynix.

(59) CBO-programmet hade tillkommit för att öka obligationsfinansieringen för relativt små företag med lägre kreditvärdighetsbedömning. Hynix hade på grund av sin storlek inte kunnat få tillgång till detta program. Vidare skulle Hynix inte ha kunnat sälja obligationer till samma belopp till programmet till följd av koncentrationsbegränsningen, enligt vilken högst 10 % av den obligationsmängd som backade upp eventuella CBO:er och CLO:er fick härröra från ett och samma företag. Det noteras vidare att Korea Development Bank köpte alla Hynix obligationer, även de som påstods vara avsedda för CBO-programmet. Till och med efter KDB-programmets slut innehade Korea Development Bank fortfarande obligationer utfärdade av Hynix som var avsedda att säljas till CBO-programmet. Korea Development Bank fördröjde vidare försäljningen av obligationerna till CBO-programmet och kvarhöll kontrollen över obligationerna i KDB-programmet även sedan de placerats i CBO-programmet samt såg till att de omvandlades till nya långfristiga obligationer när Hynix inte kunde lösa in dem på förfallodagen. Korea Credit Guarantee Fund [3] höjde vidare garantinivån för CBO:er från 34 % till 53 % med hänsyn till införandet i KDB-programmet. Det kan därför inte hävdas att programmets normala villkor tillämpades på Hynix obligationer. Tvärtom, de behandlades på ett helt annat sätt.

(60) Sättet att genomföra KDB-programmet skiljer sig också i hög grad från det sätt på vilket jämförbara transaktioner skulle ha genomförts på marknaden. I enlighet med KDB-programmet köpte Korea Development Bank alla obligationer som förföll, omvandlade dem till mycket lägre räntesatser än den som de ursprungliga obligationerna emitterats till och placerade 20 % av dem hos kreditbankerna och 70 % i CBO:er och CLO:er. De tillämpade villkoren skilde sig dessutom betydligt från villkoren för CBO/CLO-programmet, däribland tillämpningen av ökade statliga garantier. Obligationerna såldes inte genom offentlig emission utan genom privata placeringar till befintliga kreditgivare. Detta motsvarar inte en omfinansiering av obligationer på marknadsvillkor.

(61) Korea Development Bank gjorde också gällande att KDB-programmet inte var en subvention eftersom banken fattade sina beslut beträffande finansiering och medelsutnyttjande på kommersiell grundval och hade en vinstinriktad verksamhet inriktad på företagsfinansiering.

(62) När det gäller Korea Development Banks argument att KDB-programmet inte utgör en subvention med hänsyn till arten av bankens verksamhet noteras att det i skälen 55–59 i förordningen om provisorisk tull anges varför finansieringen från Korea Development Bank utgör ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a i i grundförordningen. Eftersom synpunkterna från Korea Development Bank inte innehåller någon ny bevisning som föranledde någon ändring av bedömningen i förordningen om provisorisk tull, bekräftas slutsatserna i skälen 55–59 i den förordningen.

[1] Reuters English News Service, 13 juni 2001.

[2] ”Collateralised bond obligations” och ”collateralised loan obligations”.

[3] Korea Credit Guarantee Fund är en särskild av de sydkoreanska myndigheterna ägd institution.

(63) Med beaktande av vad som anförs i skälen 50–62 kan KDB-programmet anses ha medfört en förmån för Hynix också med tanke på att någon jämförbar finansiering inte fanns att tillgå för företaget på marknaden. Hynix kunde inte ta banklån till hjälp för att finansiera de obligationer som skulle lösas in, eftersom företaget hade uttömt sina lånemöjligheter på grund av sin redan höga exponering hos de banker som beviljat företaget lån och sin svaga finansiella ställning som inte medgav några ytterligare krediter från andra banker. Omfinansiering av obligationerna på obligationsmarknaden var inte möjlig på grund av företagets låga kreditvärdighet som innebar, vilket också tillstås av de sydkoreanska myndigheterna i svaret på frågeformuläret, att marknaden inte hade möjlighet att överta de obligationer som förföll. Av dessa skäl bekräftas slutsatserna i skäl 61 i förordningen om provisorisk tull beträffande förekomsten av en förmån och därigenom av en subvention.

b) **Frågan huruvida subventionen är selektiv**

(64) För det andra hävdade Hynix, de sydkoreanska myndigheterna och Korea Development Bank dessutom att KDB-programmet inte var selektivt. Enligt Hynix hade kommissionen underlåtit att genom en analys av programmets villkor förklara varför den anså att blotta faktum att flera Hyundaiföretag deltog i programmet kunde betraktas som bevis för selektivitet vad Hynix beträffar. Hynix hävdade också att KDB-programmet inte var selektivt eftersom Hynix obligationer såldes vidare till CBO/CLO-programmet på samma villkor som andra deltagande företags obligationer.

(65) Såsom utvecklas närmare i skälen 62–64 i förordningen om provisorisk tull drogs slutsatsen att KDB-programmet visserligen inte var rättsligt selektivt i enlighet med artikel 3.2 a i grundförordningen, däremot i själva verket (nedan kallat ”faktiskt”) selektivt i enlighet med artikel 3.2 c i grundförordningen, eftersom tre av de fyra kriterierna i den bestämmelsen var uppfyllda: ett begränsat antal företag utnyttjade programmet, vissa företag dominerade vad gäller utnyttjandet och vissa företag fick oproportionerligt stora subventioner. Eftersom kommissionen gjorde gällande att programmet var rättsligt selektivt, är en ytterligare analys av programmets villkor inte relevant. Däremot är antalet företag som potentiellt kunde komma i fråga relevant. Beträffande den faktiska selektiviteten kan konstateras att programmet endast utnyttjades av sex företag, varav fyra tillhörde Hyundaigruppen, och att Hynix tog 41 % av programmets medel i anspråk. Enligt uppgifterna i handlingarna skulle mer än 200 företag i Sydkorea ha uppfyllt urvalskriterierna för detta program. Mot bakgrund av denna stora grupp av potentiella förmånstagare, den stora andelen företag i Hyundaikoncernen bland deltagarna samt Hynix dominerande utnyttjande av de totala programmedlen uppfylls klart och tydligt selektivitetskriterierna i artikel 3.2 c i grundförordningen.

(66) De sydkoreanska myndigheterna och Korea Development Bank hävdade också att urvalet av deltagande företag skett på ett öppet och objektivt sätt och att det stora antalet Hyundaiföretag i programmet var en ren tillfällighet.

(67) Såväl de sydkoreanska myndigheterna som Korea Development Bank ombads i frågeformuläret att översända protokollen från de möten vid vilka man diskuterat vilka företag som skulle väljas ut att ingå i programmet och även en kopia av det beslut genom vilket Hynix valdes, med angivande av skälen till detta val. Såväl de sydkoreanska myndigheterna som Hynix uppgav att några sådana handlingar inte upprättats och därför inte var tillgängliga ([1]). Det var därför inte möjligt att kontrollera hur urvalsprocessen gått till eller hur det organ som stått för urvalet, Creditor Financial Institutions Council (rådet för kreditgivande finansiella institut, nedan kallat ”kreditrådet”) ([2]) utövat sina skönsmässiga befogenheter när det valde ut deltagarna.

(68) Uppgifterna i handlingarna tyder i själva verket på att de sydkoreanska myndigheterna öppet utövat sina skönsmässiga befogenheter för att i förväg välja ut Hynix som förmånstagare och att koncentrera förmånerna till Hyundaiföretag. Det noteras att Korea Development Bank i ett pressmeddelande till och med innan Hynix officiellt utvalts att deltaga i programmet ([3]) tillkännagav att banken både i januari och under de kommande månaderna skulle köpa obligationer utfärdade av Hynix vilka löpte ut. Enligt uppgifter från Korea Development Bank fattar kreditrådet varje månad ett separat beslut om vilka obligationer som skall omfinansieras. Det är anmärkningsvärt att Korea Development Bank redan i början av januari kunde meddela att banken skulle omfinansiera Hynix obligationer under de kommande månaderna.

([1]) I dokumentet ”Summary of the meeting of 4 January 2001 to discuss the Korea Development Bank Fast Track Programmt” (Sammanfattning av mötet den 4 januari 2001 för att diskutera Korea Development Banks Fast Track-program) beskrivs endast hur programmet är uppbyggt. Det förklarar inte hur urvalet av deltagare gick till eller på vilka grunder företagen valdes ut.

([2]) Kreditrådet består av företrädare för Korea Development Bank, Korea Credit Guarantee Fund samt kreditbankerna.

([3]) Korea Development Bank förvärvar Hyundai Electronicsobligationer, pressmeddelande från Korea Development Bank den 3 januari 2001.

(69) Efter tillkännagivandet av vilka företag som skulle delta i programmet framfördes många kritiska synpunkter på bristen på öppenhet och avsaknaden av möjligheter att granska huruvida de företag som omfattats av urvalsprocessen var förmånsberättigade ([1]). Andra företag, till exempel dotterföretag inom Hanwha- och Hanjinkoncernen och Dongkuk Steel, befann sig i ungefär samma situation som Hynix när det gällde kreditvärdighet (BBB) och antal obligationer som löpte ut samtidigt, men de valdes inte ut för programmet. De myndigheter som gjorde urvalet lämnade ingen förklaring eller motivering till detta.

(70) Av de ovan anförda skälen dras slutsatsen att KDB-programmet, utöver de kriterier i artikel 3.2 c i grundförordningen som kommissionen i skälen 63 och 64 i förordningen om provisorisk tull konstaterat vara uppfyllda, även uppfyller ett annat kriterium i artikel 3.2 c för att vara faktiskt selektivt, nämligen det sätt på vilket den beviljande myndigheten utövat sina skönsmässiga befogenheter när den beslutat att bevilja en subvention.

c) **Tillbakadragande av en subvention**

(71) För det tredje hävdade Hynix att KDB-programmet ju endast varade ett år och att detta var liktydigt med ett tillbakadragande av programmet. Programmet kunde därför inte föranleda införandet av utjämningstullar, enligt artikel 15.1 i grundförordningen.

(72) Det noteras att KDB-programmet utgör en engångssubvention som kommer företaget som sådant till godo. Därmed kan det inte vara fråga om ett tillbakadragande i detta sammanhang. I fallet polyetentereftalat från Indien ([2]), vilket Hynix åberopar som relevant precedensfall, var subventionen en återkommande subvention knuten till export av den berörda produkten. När exportsubventionsprogrammet avslutats omfattades den exporterade produkten inte längre av någon subvention. Denna subvention är därför av helt annan karaktär, och fallet med polyetentereftalat är inte relevant för bedömningen av KDB-programmet.

(73) Av ovanstående skäl och med hänsyn till att den förmån som beviljats från KDB-programmet är en engångssubvention som fördelats över en femårsperiod, har subventionen inte dragits tillbaka, i den mening som avses i artikel 15.1 i grundförordningen, i och med att programmet avslutats, eftersom den redan hade beviljats och en förmån fortsatt kommer att ges under fördelningsperioden genom detta bidrag.

d) **Beräkning av subventionens storlek**

(74) Beträffande beräkningen av subventionens storlek hävdade både Hynix och de sydkoreanska myndigheterna att kommissionen borde ha jämfört räntesatserna i programmet med marknadsräntesatserna och inte behandlat lån som bidrag. Hynix hävdade också att Korea Development Bank endast övertog 10 % av de omfinansierade obligationerna och att endast dessa obligationer borde betraktas som en subvention. Eftersom Korea Development Banks obligationer senare omstrukturerades (i oktober 2001) borde de vidare inte räknas med två gånger i subventionsbeloppet.

(75) Beträffande det första argumentet om en jämförelse mellan räntesatserna har kommissionen i skäl 66 i förordningen om provisorisk tull utvecklat skälen till sin slutsats att inte lägga en sådan jämförelse till grund för fastställandet av subventionens storlek. Enligt artikel 5 i grundförordningen skall storleken på den utjämningsbara subventionen fastställas på grundval av den förmån som mottagaren fått. Såsom förklaras i skälen 50–63 var det inte genom de räntesatser som tillämpades inom ramen för KDB-programmet som Hynix fick en förmån utan därigenom att företaget utan detta program skulle ha varit tvunget att lösa in sina obligationer och, eftersom det saknade likvida medel till detta, i så fall skulle ha gått i konkurs. Någon annan finansieringskälla fanns inte att tillgå för Hynix, och enligt uppgifterna i handlingarna förefaller detta vara skälet till att KDB-programmet över huvud taget upprättades. Hynix beviljades en förmån genom att Korea Development Bank köpte obligationer från företaget vilka höll på att förfalla och detta vid en tidpunkt när ingen aktör på marknaden var beredd att förse Hynix med de medel som krävdes för att finansiera deras inlösen. Därför fastställs att subventionen utgörs av det belopp med vilket Korea Development Bank finansierade köpet av Hynix obligationer.

(76) Vad så gäller behandlingen av lån som bidrag måste situationen bedömas utifrån den beviljande myndighetens synpunkt vid tidpunkten för åtgärderna. Om det redan när ett lån beviljas står klart för den beviljande myndigheten att den inte kommer att kunna få tillbaka sina pengar skall, enligt avsnitt E b c i riktlinjerna, lånet betraktas som ett bidrag. Även om i det här fallet finansieringen från Korea Development Bank inom ramen för programmet inte helt och hållet är detsamma som ett ”lån” är det en mycket snarlik transaktion, varför samma principer bör gälla. Frågan är om Korea Development

([1]) *Chosyn daily*, 7 januari 2001. *Kyunghyang Shinmun Daily*, 9 januari 2001.

([2]) Rådets förordning nr 2603/2000 av den 27 november 2000 (EGT L 301, 30.11.2000, s. 1).

Bank hade anledning att tro att banken skulle få tillbaka sina pengar eller ej. Det framgår av uppgifterna i handlingarna att det när Korea Development Bank övertog Hynixskulderna var uppenbart att banken inte skulle få tillbaka vad den lagt ut på köp av Hynix obligationer. Av tillgängliga uppgifter att döma räknade Korea Development Bank inte ens med att få tillbaka sina utgifter. Det budgeterade beloppet för det samlade KDB-programmet var ursprungligen 6,2 biljoner won, varav Korea Development Bank redan anslagit nästan hälften, 2,9 biljoner won, till köp av Hynix obligationer. Programmet upprättades inte på grundval av lönsamhetskriterier eller ens kriteriet att nå brytpunkten. Man avsatte helt enkelt ett betydande belopp som skulle användas för köp av utvalda företags obligationer vilka stod inför sin inlösen. Även om Korea Development Bank skulle ha förväntat sig att få tillbaka sina utgifter var det när finansieringen beviljades uppenbart att Hynix inte skulle kunna betala tillbaka de belopp det var fråga om. Hynix var redan mycket högt skuldsatt, och skälet till att Korea Development Bank måste ingripa var att Hynix inte hade pengar för inlösen av sina obligationer och inte hade någon möjlighet att skaffa dem på marknaden vid den tidpunkt när inlösen skulle ske. Det bör också noteras att det belopp som från början förutsågs för köp av Hynix obligationer var stort i förhållande till Hynix omsättning. Beloppet 2,9 biljoner won motsvarade mer än 70 % av Hynix omsättning 2001.

(77) Att Hynix inte skulle kunna återbetala denna nya finansiering blev uppenbart under programmets gång, eftersom företagets ställning månatligen granskades i samband med bankernas beslut om vilka obligationer som varje månad skulle köpas. Hynix kreditvärdighet sänktes den 22 januari 2001, omedelbart efter det att företagets tagits med i programmet, och på nytt i mars under programmets gång. Det betyg, ”speculative grade”, som Hynix fick i slutet av januari borde ha beaktats redan i januari månad beslut om obligationsköp. I mars 2001 sänktes kreditvärdighetsbedömningen för Hynix till betyget B- vilket egentligen, enligt de kriterier som gällde för KDB-programmet, skulle ha diskvalificerat företaget från programmet. Under bägge dessa månader finansierades emellertid Hynix obligationer av Korea Development Bank trots företagets successivt försämrade situation och det sänkta kreditbetyg som detta tog sig uttryck i. Det finns dessutom inga uppgifter som tyder på att Korea Development Bank i själva verket hade återvunnit mer än de belopp som Hynix skulle ha betalat enligt programmets villkor ([1]). I de preliminära undersökningsresultaten beaktades dessa belopp och frånräknades, såsom nämns i skäl 65 i förordningen om provisorisk tull.

(78) Hynix hävdade beträffande det andra argumentet att Korea Development Bank endast innehade 10 % av de obligationer som omfinansierats och att endast dessa obligationer borde betraktas som en subvention. Det erinras om att en subvention är ett bidrag från de offentliga myndigheterna genom vilka mottagaren får en förmån. Såsom redan nämnts i skäl 48 i förordningen om provisorisk tull är första steget i programmet att Korea Development Bank direkt köper alla förfallande obligationer som omfattas av programmet ([2]). Förmånen för Hynix genom detta finansiella bidrag består i att Korea Development Bank köper dessa obligationer i stället för Hynix: i en normal marknadstransaktion skulle Hynix självt ha stått för den finansiering som Korea Development Bank ställde upp med. Förmånens storlek avgör hur stor subventionen är. Den omständigheten att Korea Development Bank själv, enligt programmets villkor, i slutändan avses behålla endast 10 % av obligationerna kan inte ändra denna slutsats, eftersom banken ställde upp med ett mycket högre belopp från början och i och med detta iklädde sig de risker och skyldigheter som är förknippade med köpet av alla de obligationer som omfinansieringen omfattade.

(79) Hynix hävdade för det tredje att Korea Development Banks obligationer, eftersom de senare (oktober 2001) omstrukturerades, inte borde räknas med två gånger i subventionsbeloppet. Det noteras att det av kontrollen av uppgifterna i handlingarna framgick att 59,4 miljarder won av de obligationer som programmet omfattade faktiskt ingick i bytet av skulder mot aktier. Detta belopp räknades av från det totala beloppet för åtgärderna från oktober 2001 ([3]), såsom närmare utvecklas i skäl 166. Hynix hävdade också att en del av bankernas innehav av Korea Development Banks obligationer ingick i de konvertibla obligationer som bankerna köpte i juni 2001. Beloppet för Korea Development Banks obligationer borde därför räknas av från beloppet för de konvertibla obligationerna så att någon dubbelräkning inte sker. Det noteras att de konvertibla obligationer som köptes i juni 2001 till hela sitt belopp byttes ut mot aktier i oktober 2001, och hela beloppet för de konvertibla obligationerna, inbegripet Korea Development Banks obligationer, räknas därför av (se vidare skäl 166).

([1]) Det deltagande företaget måste köpa mellan 3 % och 5 % av de eventuella CBO:er och CLO:er som utfärdades inom ramen för programmet. Se skäl 48 i förordningen om provisorisk tull.

([2]) Programmet omfattar 80 % av de obligationer som förfaller under en viss period. Hynix betalar enligt programmets villkor resterande 20 % av de företagsobligationer som förfaller till betalning.

([3]) Enligt tillgängliga uppgifter skulle Korea Development Bank i juni 2002 ha kvar obligationer som omfattades av KDB-programmet till ett belopp av 82,4 miljarder won.

(80) Av de skäl som redovisas i skälen 50-79 dras slutsatsen att KDB-programmet medförde en förmån för Hynix, eftersom någon jämförbar finansiering inte stod till företagets förfogande på marknaden. Hynix kunde inte finansiera sina förfallande obligationer med banklån, eftersom företaget hade uttömt sina möjligheter att få sådana lån och inte kunde omfinansiera obligationerna på obligationsmarknaden på grund av sitt låga kreditbetyg. Därför anses den finansiering som ställdes till förfogande genom KDB-programmet utgöra en subvention i den mening som avses i artikel 2 i grundförordningen. Subventionen konstateras vara faktiskt selektiv för Hynix och därför, enligt artikel 3.2 c i grundförordningen, utjämningsbar. Enligt artikel 5 i grundförordningen skall beloppet för subventionen utgöras av beloppet för förmånen, vilket är det finansieringsbelopp som ställdes till förfogande inom ramen för programmet. Slutsatserna i skäl 67 i förordningen om provisorisk tull och den subvention som anges i det skälet, 4,9 %, bekräftas därför.

6. KREDITBANKERNAS FÖRVÄRV AV OBLIGATIONER TILL ETT BELOPP AV 1 BILJON WON OCH DEN FÖRSTA FÖRLÄNGNINGEN AV SKULDERNA (MAJ 2001)

(81) I förordningen om provisorisk tull drogs preliminärt slutsatsen att det inte fanns tillräckliga belägg för subventionering, och därför fattades det beslut om att inte införa utjämningsåtgärder beträffande detta program. Vissa berörda parter instämde inte i detta preliminära undersökningsresultat utan begärde en översyn av det. En berörd part hävdade att de villkor som tillämpats på Hynix inte stod i överensstämmelse med företagets ekonomiska situation vid tidpunkten och därför inte var marknadsbaserade. Denna part hävdade även att de sydkoreanska myndigheterna utövat inflytande på kreditbankerna, vilket påverkat åtgärdernas framgång.

(82) En annan berörd part hävdade att aktionen för att rädda Hynix i maj 2001 inte skulle ha ägt rum utan de sydkoreanska myndigheternas ingripande eftersom företagets ekonomiska tillstånd var svagt samt att de sydkoreanska myndigheterna uttryckligen ålagt Hynix kreditgivare att delta i obligationsförvärvet. Till stöd för detta påstående hänvisade denna part till ett möte mellan tjänstemän från de sydkoreanska myndigheterna, ordförandena för de banker som gett krediter till Hyundai, tjänstemän från kommissionen för finansiell övervakning och Hynix ordförande som den 10 mars 2001 sammankallades av de sydkoreanska myndigheterna.

(83) I de frågeformulär som skickades till de sydkoreanska myndigheterna ställdes frågan huruvida de sydkoreanska myndigheterna eller något annat offentligt organ varit inblandade i bankernas beslut att vidta åtgärderna i maj 2001. Samma fråga ställdes i frågeformulären till bankerna. Protokollen från alla möten som de sydkoreanska myndigheterna eller andra offentliga tjänstemän närvarat vid begärdes också in. Alla parter svarade att de sydkoreanska myndigheterna inte på något sätt varit inblandade i omstruktureringsprocessen i maj. Några uppgifter om sådana kontakter fanns därför inte och kunde inte heller tas upp under undersökningen inför de preliminära undersökningsresultaten eller kontrolleras under kontrollbesöken.

(84) Efter det att de preliminära undersökningsresultaten offentliggjorts lämnade berörda parter in uppgifter från andrahandskällor, inbegripet tidningsartiklar, om att sådana kontakter faktiskt ägt rum. Uppgifterna avsåg möten som ägt rum vissa angivna dagar och kontakter mellan bankerna och tjänstemän från den sydkoreanska finansinspektionen och kommissionen för finansiell övervakning. De berörda parterna, Hynix och de sydkoreanska myndigheterna uppmanades särskilt att granska dessa uppgifter och lämna synpunkter på dem. Parterna lyckades inte vederlägga dessa nya uppgifter. Faktum är att båda parterna uttryckligen medgav att företrädare för den sydkoreanska finansinspektionen faktiskt varit närvarande vid mötet den 10 mars 2001 och, som framgått av de nya uppgifterna, haft kontakter med banker i samband med dessa åtgärder.

(85) Det noteras att de nya uppgifterna och de berörda parternas bekräftelse av deras riktighet stod i strid med de uttalanden som de sydkoreanska myndigheterna, tjänstemän från kommissionen för finansiell övervakning och från den sydkoreanska finansinspektionen samt de berörda bankerna gjort under tidigare stadier av undersökningen. De sydkoreanska myndigheterna och bankerna har konsekvent hävdat att varken de sydkoreanska myndigheterna eller några offentliga tjänstemän på något sätt varit inblandade i åtgärderna i maj 2001 och att kommissionen för finansiell övervakning och den sydkoreanska finansinspektionen endast har en tillsynsfunktion gentemot de finansiella institutionerna och inte ingriper i bankernas dagliga affärsverksamhet. Ett sådant undanhållande av uppgifter anses ha hindrat

undersökningen i den mening som avses i artikel 28 i grundförordningen, enligt vilken undersökningsresultaten under sådana omständigheter kan grunda sig på bästa tillgängliga uppgifter. De berörda parterna underrättades om följderna av sin bristande samarbetsvilja. Det noteras även att Hynix finansiella rådgivare vid tidpunkten, Citibank Seoul, inte till fullo samarbetade med undersökningen. Citibank har förklarat att denna bristande samarbetsvilja berodde på Hynix ingripande. Citibank hade, i egenskap av finansiell rådgivare till Hynix vid tidpunkten för åtgärderna, tillgång till viktiga uppgifter både om Hynix ekonomiska tillstånd och de åtgärder som är föremål för utredning. Genom att inte låta Citibank samarbeta och på så sätt hindra undersökningen från att ta del av de uppgifter som Citibank hade tillgång till, anses Hynix självt allvarligt ha hindrat undersökningen. Med tanke på att parterna genom att undanhålla uppgifter om åtgärderna i maj 2001 inte samarbetat och att de inte kunnat vederlägga de nya uppgifter som framkommit efter de provisoriska åtgärderna bör de preliminära undersökningsresultaten omprövas mot bakgrund av de nya uppgifterna och på grundval av bästa tillgängliga uppgifter.

(86) Av uppgifterna framgår sammantaget att de sydkoreanska myndigheterna i november 2000 började ålägga banker och andra institutioner att vidta åtgärder för att lindra Hynix likviditetsproblem och att främja strategin för elektronikindustrin. Detta har bekräftats för alla de åtgärder som behandlas ovan i de tidigare kapitlen i denna förordning. Det noteras även att Hynix ekonomiska situation blev sämre allt eftersom året gick, trots de åtgärder som vidtagits. I mars 2001 hade företagets kreditbetyg sjunkit till B-. Det finns därför inget skäl att anta att de sydkoreanska myndigheterna under dessa omständigheter, som hela tiden försämras, plötsligt skulle ställa in sitt stöd till Hynix. Det är däremot rimligt att tro att de fortsatte sitt stöd till Hynix, särskilt eftersom företaget på grund av sin allt sämre ekonomiska situation inte kunde erhålla någon annan finansiering på marknaden.

(87) Som förklaras ovan i samband med bedömningen av de tre åtgärder som där undersöks hade Hynix redan i januari 2001 genom sin höga exponering gentemot sina främsta kreditbanker och sitt låga kreditbetyg uttömt sina möjligheter till banklån. I mars 2001 hade företagets kreditbetyg sjunkit ytterligare och exponeringen ökat genom att de sydkoreanska myndigheterna ålagt vissa banker att häva sina av försiktighetsskäl fastställda kreditgränser. Företaget hade inte gjort några betalningar på det konsortielån som det beviljades i januari 2001 och betalningsförpliktelserna fortsatte att växa, trots alla åtgärder som vidtagits för att lindra situationen. Under dessa omständigheter finns det ingenting som tyder på att Hynix skulle ha kunnat få ett lån på marknaden. Hynix nämnde inte någon sådan möjlighet under förfarandet och företaget uppgav sig inte heller ens ha försökt att utverka ytterligare lån på den sydkoreanska marknaden eller på utländska marknader.

(88) Av uppgifterna i handlingarna framgår att bankerna inte verkade ha några affärsmässiga skäl att i juni 2001 förvärva konvertibla obligationer från Hynix till ett värde av 1 biljon won. Av handlingarna framgår att bankerna förvärvade obligationerna i syfte att ställa kontanta medel till Hynix förfogande för att företaget skulle kunna täcka sina befintliga betalningsförpliktelser. Bankerna erkände Hynix oförmåga att fullgöra sina betalningsskyldigheter redan i början av maj 2001. Enligt kreditrådets (Creditor Financial Institutions Council) resolution av den 7 maj 2001 kunde Hynix inte kunde fullgöra sina åtaganden med avseende på konsortielånet för det första kvartalet 2001 och det var mycket sannolikt att företaget inte heller skulle kunna göra det för det andra kvartalet. Företaget uppgavs försumma sina betalningsskyldigheter enligt artikel 12 i låneöverenskommelsen. För att förhindra relaterade problem, t.ex. att andra krediter förfaller till följd av låntagarens försummelse, tillämpades dock inte artikel 11 i överenskommelsen under det första och andra kvartalet 2001. Bankerna fritog alltså i praktiken Hynix från de konsekvenser som betalningsförsummelsen enligt låneöverenskommelsen skulle ha medfört. De ställde icke desto mindre ny finansiering till företagets förfogande genom att i juni 2001 förvärva de konvertibla obligationerna.

(89) Flera av de banker som gett Hynix krediter ökade också sina reserver för kreditförluster i samband med Hynix skuld [1]. Innan de i juni 2001 deltog i förvärvet av konvertibla obligationer ökade KorAm Bank, Hana Bank, Shinhan Bank och Kookmin Bank sina reserver för kreditförluster i samband med Hynix skuld med 25 %. Så tidigt som under det tredje kvartalet 2001 hade dessa banker klassificerat 60 % eller mer av sina lån till Hynix som osäkra. Det erinras om att tre av dessa banker inte samarbetade med undersökningen (se skäl 18).

(90) Bankerna förvärvade de konvertibla obligationerna den 20 juni 2001. Det noteras att priset på Hynix aktier mellan mitten av juni och den 20 juni 2001 hade sjunkit avsevärt. Trots detta förvärvade bankerna de konvertibla obligationerna även om det vid den tidpunkten måste ha stått klart för dem att de inte skulle få tillbaka sina pengar [2]. Inom en månad hade bankerna gjort enorma förluster på obligationerna. Priset på Hynix aktier hade sjunkit kraftigt, och bankerna skrev vid bokslutet i slutet av juni 2001 av vissa delar av acceptpriset på Hynix konvertibla obligationer som förluster.

[1] Shinhan Bank och ING Barings den 24 april 2001; KorAm Bank och ING Barings den 26 september 2001; Hana Bank, Morgan Stanley och Dean Witter den 30 oktober 2001; Kookmin Bank, Morgan Stanley och Dean Witter den 24 oktober 2001.

[2] Det noteras att de konvertibla obligationer som förvärvades i maj 2001 bara ett par månader senare, i samband med omstruktureringsåtgärderna från oktober 2001, av bankerna byttes ut mot aktier eller skrevs av.

(91) Av uppgifter som erhållits efter det att de provisoriska åtgärderna offentliggjordes och som inte vederlagts av parterna framgår att det förekom kontakter mellan kreditbankerna och offentliga tjänstemän mellan mars och maj 2001. Enligt dessa uppgifter sammankallades den 10 mars 2001 det möte som nämns i skäl 82 för att få bankerna att stödja Hyundaigruppen ([1]). När vissa banker av oro för att deras externa trovärdighet skulle försämras och kreditgränserna överträdas ställde sig motvilliga till att stödja Hynix övertalades de av tjänstemän från de sydkoreanska myndigheterna att ändå göra detta ([2]). Den 24 april rapporterades det att Hyundai Creditors' Association bestämt sig för att inte förvärva konvertibla obligationer till ett värde av 1 biljon won på Hynix begäran. Hynix hade inga likvida medel för att fullgöra de betalningsförpliktelser som förföll, och intäkterna från emissionen av de konvertibla obligationerna, 1 biljon won, skulle användas för betalningar på befintliga skulder. Vid ett möte den 23 april 2001 med ordförandena för kreditbankerna, bl.a. Korea Exchange Bank, Korea Development Bank och Chohung Bank, var de flesta deltagarna motvilliga till att godta konvertibla obligationer till ett belopp av 1 biljon won ([3]). Samma dag begärde verkställande direktören för Citibank, som var Hynix ekonomiska rådgivare vid tidpunkten och som organiserat åtgärderna i maj, formellt finansiellt stöd för Hynix från de sydkoreanska myndigheterna, och ordföranden för kommissionen för finansiell övervakning ställde sig positiv. Mot denna bakgrund rapporterades det att sannolikheten för att Hynix skulle erhålla finansiellt stöd och att företagets konvertibla obligationer skulle godtas ökat ([4]). Det erinras om att Citibank inte heller samarbetade med undersökningen (se skäl 18).

(92) Det rapporterades att KorAm Bank, en av de banker som inte samarbetade med undersökningen, vägrade att ta över sin andel av de konvertibla obligationerna med den motiveringen att Hynix inte gjort något skriftligt åtagande om att göra sitt bästa för att minska sina skulder. Det noteras att det förekom rapporter om att den sydkoreanska finansinspektionen som svar på detta sagt att den inte skulle förlåta banken om den inte deltog och att den skulle vidta stränga åtgärder mot banken, t.ex. genom att inte godkänna nya finansiella instrument och genom att underkasta banken en strängare revision. Efter denna varning tog KorAm Bank tillbaka sitt beslut och deltog i förvärvet av de konvertibla obligationerna ([5]).

(93) Eftersom slutsatserna om parterna inte samarbetar måste grundas på bästa tillgängliga uppgifter, bör i detta sammanhang ytterligare uppgifter beaktas, även om de hämtats från andrahandskällor. Det noteras att en av de åtgärder som undersöktes i början var en påstådd garanti från SGICO (Seoul Guarantee Insurance Corporation) avseende 600 miljarder won i konvertibla obligationer från Hynix som skulle förvärvas av investmentbolag. Under undersökningen bekräftades det att detta obligationsförvärv aldrig ägt rum och att det därför inte lämnats någon garanti ([6]). Orsakerna till att transaktionen inte ägt rum förklarades dock inte. Det noteras att det förekommer rapporter om att bankerna vid tidpunkten krävde att även investmentbolagen skulle förvärva konvertibla obligationer, eftersom bankerna inte ville bära hela den finansiella bördan själva. Investmentbolagen vägrade att köpa Hynix obligationer eftersom de påstod det vara allmän kännedom att obligationerna inte skulle kunna lösas ut och att de inte kunde sälja dem vid tidpunkten eftersom de kämpade för att återerövra marknadens förtroende. Enligt rapporterna påstod investmentbolagen att de inte skulle kunna undgå kritik för att de investerat sina kunders pengar i ett insolvent bolag, vilket skulle kunna leda till att de ställdes inför rätta. Om investmentbolagen under dessa omständigheter av de finansiella myndigheterna tvingades att godta de nya företagsobligationerna till ett belopp av flera miljarder won, skulle hela gruppen av investmentbolag kunna bli insolvent ([7]). Av ovanstående framgår att bankerna sedan tidigt i mars 2001 deltagit i alla diskussioner om åtgärderna i maj 2001 och att de var väl medvetna om investmentbolagens argument och orsakerna till att dessa vägrat teckna sig för obligationerna. Bankerna själva hade några veckor tidigare också beslutat sig för att inte godta förvärvet av de konvertibla obligationerna och erkänt Hynix oförmåga att fullgöra sina betalningsskyldigheter avseende de befintliga skulderna.

(94) Sedan de berörda parterna meddelats dessa uppgifter medgav de att en tjänsteman från den sydkoreanska finansinspektionen varit närvarande vid ett möte och att det därefter förekommit kontakter mellan kommissionen för finansiell övervakning, den sydkoreanska finansinspektionen och bankerna. Det förklarades att tjänstemannen från den sydkoreanska finansinspektionen endast varit närvarande i egenskap av observatör och vittne avseende kreditgivarnas tidigare finansieringsåtaganden och inte för att påverka kreditbankerna eller deras beslut att bevilja Hyundaiföretag ytterligare krediter. Det förklarades också att uppföljningen per telefon mellan tjänstemännen från den sydkoreanska

([1]) *The Naeoe Economic Daily*, 10 mars 2001.
([2]) *The Maeil Economic Daily*, 11 mars 2001.
([3]) *Korea Times*, 24 april 2001.
([4]) *Maeil Economic*, 24 april 2001.
([5]) *Korea Times*, 21 juni 2001; *Dow Jones International News*, 20 juni 2001.
([6]) Skäl 39 i förordningen om provisorisk tull.
([7]) *Donga Daily*, 4 maj 2001; *Korea Economic Daily*, 3 maj 2001; *Maeil Economic*, 7 maj 2001.

finansinspektionen, kommissionen för finansiell övervakning och kreditbankerna endast var ett led i de två myndigheternas normala roll som tillsynsmyndighet. Med tanke på att parterna undanhöll viktiga uppgifter tills de konfronterades med dem samt hindrade undersökningen genom att uppmana andra parter att inte samarbeta, är det dock svårt att uppfatta dessa förklaringar som helt övertygande. Av uppgifterna i handlingarna framgår det dessutom att den tjänsteman som var närvarande vid mötet den 10 mars 2001 var vice ordförande för kommissionen för finansiell övervakning, dvs. en högt uppsatt tjänsteman. Under dessa omständigheter dras i enlighet med artikel 28 i grundförordningen, enligt vilken slutsatserna, om parterna inte samarbetar, får grunda sig på bästa tillgängliga uppgifter, slutsatsen att bankerna inte var fria och oberoende att själva besluta i frågan om förvärvet av de konvertibla obligationerna och att de inte grundade sitt beslut på affärsmässiga överväganden utan av de sydkoreanska myndigheterna ålades att köpa obligationerna. Uppgifterna från de andrahandskällor som nämns ovan stöder denna slutsats.

(95) I sina synpunkter med anledning av det slutliga meddelandet av uppgifter framförde de sydkoreanska myndigheterna att det borde tas hänsyn till att privata investerare i juni 2001 köpt globala förvaringsbevis från Hynix till ett värde av 1,25 miljarder US-dollar och att bankernas beslut att köpa Hynix konvertibla obligationer därför mycket väl kan ha grundat sig på affärsmässiga överväganden. Det noteras att dessa investerare måste ha påverkats av sina förväntningar om att Korea Development Banks av de sydkoreanska myndigheterna ålagda program för omfinansiering av skuldförbindelser som Hynix ingått och som höll på att förfalla skulle vara tillgängligt även i fortsättningen. Dessa investerare hade dessutom inte heller samma insikt i Hynix situation som kreditbankerna. Det är därför inte orimligt att dra slutsatsen att bankernas investeringsbeslut borde skilja sig från det beslut som fattades av dem som investerade i globala förvaringsbevis.

(96) På grundval av bästa tillgängliga uppgifter dras därför slutsatsen att bankernas beslut att förvärva 1 biljon won i konvertibla obligationer från Hynix inte grundade sig på affärsmässiga överväganden utan på ett samhällspolitiskt motiverat åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida. Beloppet för de konvertibla obligationer som förvärvades utgör därför ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artiklarna 2.1 a i och 2.1 a iv i grundförordningen. Detta förvärv medförde för Hynix en förmån motsvarande ett belopp på 1 biljon won, obligationernas förvärvspris, eftersom företaget inte hade tillgång till några jämförbara medel på marknaden. Hynix situation hade försämrats ytterligare sedan januari 2001 och företaget kunde inte erhålla något likvärdigt lån på marknaden. Det belopp på 1 biljon won som inkom genom bankernas förvärv av de konvertibla obligationerna anses därför utgöra en subvention i den mening som avses i artikel 2 i grundförordningen. Eftersom detta är en för ett särskilt ändamål avsedd subvention som endast ställts till ett företags förfogande är den enligt artikel 3 i grundförordningen selektiv och därigenom utjämningsbar.

(97) Enligt artikel 5 i grundförordningen skall de utjämningsbara subventionernas storlek beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren fått. De konvertibla obligationer som kreditbankerna förvärvade var belagda med ränta och skulle betalas tillbaka av Hynix vid löptidens slut. De kan därför jämföras med ett lån. Enligt artikel 6 b i grundförordningen skall det först undersökas huruvida företaget skulle ha kunnat få ett likvärdigt kommersiellt lån på marknaden. Förmånen skulle i så fall vara lika med skillnaden mellan de tillämpliga räntesatserna. Som förklaras i skäl 87 kunde Hynix inte erhålla några jämförbara lån i maj 2001. Den förmån som obligationsförvärvet medförde måste därför fastställas på en annan grundval.

(98) Enligt avsnitt E b v i riktlinjerna skall beloppet för ett lån som eftergetts eller som låntagaren försummat att betala betraktas som ett bidrag. Detta innebär att lånet, om det redan vid tidpunkten för beviljandet står klart för den beviljande myndigheten att den inte kommer att få tillbaka sina pengar, bör betraktas som ett bidrag. I detta fall stod det som förklaras i skälen 88–90 vid tidpunkten för obligationsförvärvet klart för bankerna att de inte skulle få tillbaka de pengar de lagt ut för att förvärva Hynix konvertibla obligationer. Förmånen för Hynix och den utjämningsbara subventionens storlek är därför lika med obligationernas förvärvspris, dvs. 1 biljon won. Med användande av den beräkningsmetod som redovisas i skälen 67 och 108 i förordningen om provisorisk tull uppgår subventionen till 5,4 %.

7. KRISPAKETET FRÅN OKTOBER 2001, BESTÅENDE AV ETT PROGRAM DÄR SKULDEN UTBYTS MOT AKTIER, EN ANDRA FÖRLÄNGNING AV SKULDERNA OCH ETT NYTT LÅN PÅ 658 MILJARDER WON

(99) Efter offentliggörandet av den förordningen om provisorisk tull yttrade sig Hynix, de sydkoreanska myndigheterna, Korea Exchange Bank, Woori Bank, Chohung Bank, Citibank Seoul och det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet (National Agricultural Cooperative Federation, NACF) om de preliminära resultaten av undersökningen av krispaketet från oktober 2001.

(100) Nedan följer en redogörelse för och en bedömning av parternas synpunkter. Eftersom beräkningen av den utjämningsbara subventionens storlek är en viktig fråga när det gäller åtgärderna från oktober 2001, anses det dock vara ändamålsenligt att först förklara hur och enligt vilka principer bedömningen av subventionens storlek sker, särskilt med tanke på att åtgärderna från oktober 2001 beviljades ett företag med ekonomiska problem.

a) **Inledning**

(101) Enligt förordningen om provisorisk tull var åtgärderna från oktober 2001, dvs. utbytet av skulder mot aktier, det nya lånet på 658 miljarder won samt det faktum att förfallotiden senarelades och lånen förlängdes, att betrakta som bidrag. Detta resonemang grundade sig på avsnitt E b v i riktlinjerna, enligt vilket ett lån är att betrakta som ett bidrag om det eftergetts eller om låntagaren försummat att betala det. I skälen 104–107 i förordningen om provisorisk tull drogs preliminärt slutsatsen att Hynix på grund av sin ekonomiska situation inte kunde erhålla likvärdig finansiering på marknaden och att bankerna vid tidpunkten för åtgärderna från oktober 2001 visste att de inte skulle få tillbaka de pengar som de investerat i eller lånat ut till Hynix.

(102) Det första som skall undersökas vid en bedömning av hur en subvention skall beräknas i fall där finansiering tillhandahålls ett företag med problem är företagets kreditbetyg vid tidpunkten för åtgärderna. Av kreditbetyget framgår företagets ekonomiska situation och dess förmåga att dra till sig investeringar eller erhålla finansiering vid en viss tidpunkt, eftersom potentiella investerare och långivare framför allt grundar sina beslut på det kreditbetyg företaget erhållit från ett oberoende internationellt kreditvärderingsinstitut.

(103) Det noteras att Standard och Poor's i oktober 2001 gav Hynix kreditbetyget SD – ”selective default”. Detta är det näst sämsta kreditbetyg ett företag kan erhålla. Det sämsta är ”default”, vilket till skillnad från de andra betygen enligt Standard och Poor's kriterier inte är en framåtblickande bedömning utan endast används när betalningsförsummelse faktiskt ägt rum. Betyget SD ges när en emittent kan förväntas försumma betalningar selektivt, dvs. fortsätta att betala på vissa emissioner eller typer av obligationer men inte på andra. Hynix betyg vid tidpunkten för åtgärderna var därför mycket alarmerande för alla investerare och långivare och kunde inte tas till stöd för att på affärsmässiga grunder bevilja företaget ytterligare finansiering.

(104) Det andra som skall undersökas är företagets tidigare resultat när det gäller att fullgöra sina betalningsskyldigheter avseende befintliga skulder samt den kreditvärdighetsbedömning som gjorts av berörda långivare. Om ett företag med till och med medelmåttig kreditvärdighet fortsätter att göra betalningar på befintliga skulder till vissa långivare, är det inte helt orimligt att dessa långivare beaktar detta vid sin interna bedömning av det berörda företagets kreditvärdighet och att detta betraktas som en positiv faktor vid bedömningen av huruvida fortsatt utlåning till det berörda företaget bör övervägas. I detta fall noteras dock att Hynix under 2001 inte gjorde några betalningar på sina befintliga skulder utan till och med försummade att betala räntan på det konsortielån som beviljades i januari 2001. Som förklaras i skäl 88 tillkännagav bankerna redan i maj 2001 att betalningsförsummelse förelåg men beslutade sig ändå för att inte vidta lämpliga åtgärder för att ta itu med situationen. Flera banker ökade sina reserver för kreditförluster i samband med Hynix skuld redan i maj 2001 och återigen i oktober 2001, före åtgärderna, och visade på så sätt att de redan betraktade den ytterligare finansieringen som en förlust. Denna bedömning återspeglades i de berörda bankernas interna bedömning av företagets kreditvärdighet. De sex banker som berördes av åtgärderna från oktober 2001 bedömde internt Hynix kreditvärdighet till mellan ”precautionary ”och ”doubtful”. En sådan situation kan inte tjäna som stöd för ett beslut att bevilja det berörda företaget ytterligare finansiering.

(105) Det tredje som skall undersökas är det berörda företagets allmänna ekonomiska situation. Om företaget har tillfälliga likviditetsproblem men en i grund och botten sund ekonomi, kan potentiella långivare beakta detta när de fattar sina kreditbeslut.

(106) Det noteras att Hynix övergripande ekonomiska situation länge varit kritisk. I slutet av 2000 hade Hynix ackumulerat mer än 9,46 miljarder US-dollar i betalningsförpliktelser. Detta var nästan två gånger företagets nettovärde och mer än fyra gånger dess börsvärde ([1]). I oktober 2001 var Hynix skulder sex gånger större än företagets eget kapital. De berörda bankerna var också mycket väl medvetna om situationen. Som förklaras i skäl 44 uppgav exportförsäkringsinstitutet redan i november 2000 att Hynix befann sig i ett tillstånd av teknisk insolvens. Liknande uttalanden återfinns i interna rapporter från de berörda bankerna, enligt vilka Hynix har ett negativt kapital och alltför stor skuldsättning.

(107) Hynix ekonomiska nyckeltal enligt den så kallade Altman Z-score-modellen, som är särskilt utformad för att förutsäga sannolikheten för fallissemang från sydkoreanska företags sida, var 1999–2001 mycket sämre än för andra sydkoreanska företag som faktiskt gick omkull. Hynix nyckeltal var 700 % högre än tröskelvärdet för ett företag med allvarliga ekonomiska problem ([2]). Hynix balans- och kassalikviditet var typiska för ett företag med fullständigt otillräcklig likviditet för att täcka sina betalningsförpliktelser ([3]). Hynix nettovinstmarginal, dess

([1]) Hynix affärsplan för 2001, inlämnad till kommissionen för finansiell övervakning den 21 mars 2002.
([2]) Saundersrapporten, s. 30–35.
([3]) Saundersrapporten, s. 20–21.

avkastning på totalt kapital och på eget kapital var negativa under nästan varje år sedan 1997 med nettomarginaler så låga som −24,3 % 2000 och −93,83 % 2001. Varje år mellan 1997–1999 var företagets kassaflöde från rörelsen otillräckligt för att täcka ens en sjättedel av företagets skulder eller sammanlagda betalningsförpliktelser.

(108) Räkenskaperna för 2001 medgav inte heller någon optimism rörande Hynix ekonomiska framtidsmöjligheter. Enligt dessa krävdes det fortlöpande stöd från kreditbankerna för hela normaliseringen av företagets verksamhet tills säljpriset på halvledarprodukter i tillräcklig utsträckning återhämtat sig. Av dessa uppgifter framgår att Hynix i det förflutna varit och i framtiden kommer att vara beroende av finansiellt stöd från företagets kreditgivare. Hynix hade nått en punkt där företaget inte längre kunde finansiera sin rörelse med avkastningen från verksamheten.

(109) Nästa steg i bedömningen av grunden för beräkningen av subventionen är att se huruvida det berörda företaget beviljats kommersiella lån från andra källor och, om så är fallet, på vilka villkor. Om sådana lån beviljats, skulle villkoren för dessa lån kunna tjäna som referensvärde vid uppskattningen av den förmån som Hynix beviljats genom de berörda åtgärderna och därigenom också av subventionens storlek.

(110) I detta fall noteras att Hynix inte kunde erhålla några kommersiella lån någon gång under 2000 eller 2001. Lånen till Hynix bestod uteslutande av lån som antingen getts, ålagts eller garanterats av de sydkoreanska myndigheterna. Hynix största kreditgivare vid tillfället var Korea Development Bank, som stod för 44 % av Hynix sammanlagda upplåning i december 2001 ([1]).

(111) Före 1998 hade Hynix erhållit lån från franska och japanska banker, inbegripet Bank of Tokyo, Société Générale och Crédit Lyonnais. Ingen av dessa banker har sedan dess dock deltagit i omstruktureringen av Hynix. De utestående lånen från utländska banker, inbegripet Citibank Seoul, uppgick under 2000–2001 till endast 5 % av Hynix sammanlagda upplåning ([2]). En bedömning av Citibanks roll ges i skälen 130–133 nedan.

(112) Den bristande medverkan från utländska banker tyder på att ytterligare investeringar i Hynix inte ansågs vara rationella eller ekonomiskt motiverade. Det noteras att företaget 2001 förklarades ha försummat att betala det utestående beloppet (37,5 miljarder won) av det konsortielån som 1996 beviljades av utländska långivare under ledning av Société Générale och att även andra krediter därmed förfallit.

([1]) Hynix affärsplan för 2001, inlämnad till kommissionen för finansiell övervakning den 21 mars 2002.
([2]) Hynix affärsplan för 2001, inlämnad till kommissionen för finansiell övervakning den 21 mars 2002.

b) **Finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna**

i) *Parternas synpunkter*

(113) Hynix och de sydkoreanska myndigheterna hävdade båda att paketet från oktober 2001 inte utgjorde någon subvention eftersom finansieringen inte beviljats av de sydkoreanska myndigheterna. Hynix hävdade att det när det gäller Citibank och Korea Exchange Bank inte framlagts någon bevisning för att de sydkoreanska myndigheterna skulle ha använt sitt inflytande för att tvinga bankerna att gå med på åtgärderna från oktober 2001. När det gäller Woori Bank, Chohung Bank och det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet framförde Hynix att de sydkoreanska myndigheternas aktieinnehav inte borde förväxlas med myndighetskontroll av kreditbeslut. Vidare hävdades det att kreditbesluten fattats efter affärsmässiga överväganden vid var och en av de berörda bankerna.

(114) Korea Exchange Bank hävdade att de sydkoreanska myndigheterna inte spelat någon roll i omstruktureringsprogrammen när det gällde bankens affärsbeslut. Vidare hävdades det att de sydkoreanska myndigheterna varken enligt avtal eller sydkoreansk lag har någon särskild rätt att vare sig blockera eller påverka bankens affärsbeslut. Enligt KEB gäller samma sak för den sydkoreanska finansinspektionen. När det gäller rekommendationerna från den sydkoreanska finansinspektionens ledning för Korea Exchange Banks affärsverksamhet hävdades det att dessa åtgärder faller inom ramen för inspektionens ordinarie verksamhet enligt banklagen och bankförordningarna och inte var att uppfatta som något slags ingripande eller inblandning från inspektionens eller någon annan finansiell tillsynsmyndighets sida.

(115) Woori Bank hävdade att det var förbjudet för de sydkoreanska myndigheterna, trots ställningen som största aktieägare, att utöva något inflytande på Woori Banks beslutsfattande.

(116) Chohung Bank hävdade att de sydkoreanska myndigheterna inte har något vare sig direkt eller indirekt inflytande på hur banken skötte sin verksamhet. Även om Korea Deposit Insurance Corporation har ett betydande aktieinnehav i Chohung Bank, påstods Chohung Bank ändå vara en affärsbank som fattar sina beslut på rent affärsmässiga grunder. Banken hävdade att det samförståndsavtal som nämns i förordningen om provisorisk tull endast avser de olika omstruktureringsåtgärder som de sydkoreanska myndigheterna påbjudit för att bemöta finanskrisen 1997.

(117) Hynix och Chohung Bank framförde också att andra banker (Industrial Bank of Korea, Seoul Bank, Kwangju Bank och Kyongam Bank), i vilka de sydkoreanska myndigheterna också hade ett betydande aktieinnehav, inte deltog i paketet från oktober 2001, och att detta visade att de sydkoreanska myndigheterna inte ingripit i någon av de berörda bankernas affärsverksamhet.

(118) Det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet hävdade att den inrättats för att förbättra jordbrukarnas ekonomiska, sociala och kulturella ställning samt deras livskvalitet. Korea Deposit Insurance Corporation hade i egenskap av preferensinvesterare enligt lag inte rätt att delta i förbundets beslutsfattande. Som sådan ingick det inte dess uppdrag att genomföra samhällspolitiska mål.

(119) Citibank Seoul förnekade all slags anknytning till de sydkoreanska myndigheterna och förklarade att dess deltagande i de undersökta åtgärderna enbart grundade sig på affärsmässiga överväganden.

ii) *Bedömning av synpunkterna*

(120) Det noteras att Korea Development Bank enligt de preliminära slutsatserna och på grundval av de principer som anges i skälen 10–14 är ett offentligt organ. De andra bankerna befanns inte vara offentliga organ, men det konstaterades att de av de sydkoreanska myndigheterna ålagts att genomföra åtgärderna i fråga.

(121) När det gäller att bevisa åläggande är det viktigt att vid bedömningen av situationen beakta det faktum att de sydkoreanska myndigheterna var den enda eller största aktieägaren i vissa av bankerna. Storleken på de sydkoreanska myndigheternas eller andra aktieägares aktieinnehav avgör i vilken utsträckning dessa kan påverka den beslutsprocess som är fastställd i bolagslagstiftningen och bolagsordningen för det berörda företaget. I detta sammanhang bör den sydkoreanska premiärministerns dekret nr 408 nämnas, som antogs i november 2001 och i vilket frågan om ledningsansvaret i företag där myndigheterna har ett aktieinnehav tas upp. Även om vikten av att låta sådana företag förvalta sig själva betonas i artikel 6 i dekretet ger det staten klart och tydligt rätt att utöva sina fullständiga rättigheter som aktieägare.

(122) Av uppgifterna i handlingarna framgår det också att staten i egenskap av majoritetsaktieägare kan utnämna direktörer för finansiella institutioner. De sydkoreanska myndigheterna utnämner i den egenskapen regelbundet, eller utövar sitt inflytande vid valet av, verkställande direktören och andra medlemmar av ledningen i en bank ([1]). Genom den makt som de sydkoreanska myndigheterna har genom sina röster kan de därför påverka verksamheten hos Korea Exchange Bank, Woori Bank och Chohung Bank, där de är den största aktieägaren. Av uppgifterna i handlingarna framgår till exempel att staten påverkade beslutet att byta ut Korea Exchange Banks verkställande direktör på grund av Hynix och vissa kreditkortsbolags dåliga resultat ([2]).

(123) Det bör vidare noteras att bevisningen beträffande åläggande i förordningen om provisorisk tull inte endast grundade sig på de sydkoreanska myndigheternas aktieinnehav. I skälen 88–98 i förordningen om provisorisk tull förklarades utförligt för varje bank skälen till varför de sydkoreanska myndigheterna befunnits ha ålagt åtgärderna från oktober 2001. Utöver de förklaringar som gavs i förordningen om provisorisk tull bekräftas dessa undersökningsresultat nu genom ytterligare uppgifter, av vilka vissa erhållits efter det att de provisoriska åtgärderna offentliggjordes.

(124) Som förklarats i skälen 32, 42 och 43 innehåller handlingarna bevisning om att de sydkoreanska myndigheterna gav de finansiella institutionerna ett direkt åläggande om vissa av de åtgärder som är föremål för undersökning. Av dessa uppgifter framgår också att den sydkoreanska finansinspektionen var inblandad i åtgärderna. Av handlingarna framgår även att de sydkoreanska myndigheterna tvingat dessa institutioner att delta i vissa åtgärder genom hot om att hindra deras affärsverksamhet ([3]). Det noteras att kommissionen vid flera tillfällen frågat både de sydkoreanska myndigheterna och de berörda bankerna om en sådan inblandning, men alla parter har konsekvent förnekat att det förekommit någon statlig inblandning när det gäller åtgärderna i fråga.

(125) Den 3 augusti 2001, strax före åtgärderna från oktober 2001, uppgav Sydkoreas vice premiärminister vid ett seminariemöte anordnat av Newspaper and Broadcast Editors Association att de sydkoreanska myndigheterna, om gruppen kreditgivare inte kunde lösa problemet med Hynix, skulle agera och fatta ett snabbt beslut. Om gruppen kreditgivare inte kunde fatta något beslut om ytterligare finansiering till Hynix, skulle de finansiella myndigheterna fatta ett beslut.

([1]) Private Financial Experts Verification Report, första mötet s. 2, andra mötet s. 6, fjärde mötet s. 9 och femte mötet s. 11.

([2]) Private Financial Experts Verification Report, första mötet s. 2, andra mötet s. 6, fjärde mötet s. 9.

([3]) Källa när det gäller åläggandet av KorAm Bank att delta i förvärvet av konvertibla obligationer i juni 2001, Korea Times, 21 juni 2001, och när det gäller åläggandet av Korea First Bank att delta i obligationsprogrammet från Korea Development Bank, Far Eastern Economic Review, 15 februari 2001.

(126) När det gäller påståendet från Korea Exchange Bank att de sydkoreanska myndigheterna varken enligt lag eller avtal har rätt att påverka bankens affärsbeslut, noteras det att undersökningsresultaten i förordningen om provisorisk tull beträffande åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida inte grundades på förekomsten av några sådana i lag eller avtal fastställda rättigheter. Undersökningsresultaten under denna punkt syftade till att visa hur de sydkoreanska myndigheterna på ett mer subtilt sätt kunde använda sin makt för ge Korea Exchange Bank ett åläggande, till exempel genom sin ställning som stor aktieägare. De preliminära slutsatserna under denna punkt styrks ytterligare genom ny bevisning, som erhållits efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, enligt vilken sydkoreanska ministrar ingripit för att ge Korea Exchange Bank åläggande med avseende på vissa av de åtgärder som är föremål för undersökning – se skälen 32, 42 och 43.

(127) När det gäller den sydkoreanska finansinspektionen och kommissionen för finansiell övervakning framgår det också av bevisning som erhållits efter de provisoriska åtgärderna att den sydkoreanska finansinspektionen var inblandad i besluten om åtgärderna för att ställa finansiering till Hynix förfogande, t.ex. den skrivelse från sydkoreanska ministrar till Korea Exchange Bank som nämns i skäl 126. När det gäller den sydkoreanska finansinspektionens och kommissionens för finansiell övervakning uppgift att utöva tillsyn över den pågående omstruktureringen av Korea Exchange Bank framgår det av bevisningen i handlingarna att kommissionen för finansiell övervakning godkände att Korea Exchange Banks utlåningstak höjdes, vilket stod i strid med omstruktureringsplanen, enligt vilken bankens alltför stora kreditexponering gentemot Hynix skulle minskas. I Korea Exchange Banks räkenskaper hade vidare en betydande del av de av Hynix skulder som bytts ut mot aktier inte tagits med i beräkningen av förlusterna på osäkra lån. Genom Korea Exchange Banks synpunkter på förordningen om provisorisk tull har det därför inte framkommit några nya väsentliga bevis som skulle föranleda en ändring av bedömningen enligt skälen 90–91 i förordningen om provisorisk tull. Dessa slutsatser bekräftas därför.

(128) När det gäller det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet framlades i skälen 96–98 i förordningen om provisorisk tull skälen bakom den preliminära slutsatsen att de sydkoreanska myndigheterna ålagt förbundet att delta i åtgärderna från oktober 2001. Även om förbundets form som kooperativ till fullo erkänns är dess kooperativa mål att förbättra lantbrukarnas ekonomiska, sociala och kulturella ställning samt deras livskvalitet samtidigt också ett ekonomiskt-politiskt mål att stödja jordbruket. Det noteras vidare att förbundet förvaltas av finans- och ekonomiministeriet och jord- och skogsbruksministeriet gemensamt. Den har en särskild funktion som jordbrukspolitisk bank för till exempel genomförandet av Koreas jordbrukspolitik och för att ställa medel från de sydkoreanska myndigheterna till jordbrukssektorns förfogande. Enligt den nya lagen om jordbrukskooperativ från augusti 1999 får de sydkoreanska myndigheterna bevilja bidrag eller stöd vid behov (artikel 9), de får inneha andelar (artiklarna 147–151), och det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet får utfärda obligationer för finansiering av jordbruket. De sydkoreanska myndigheterna skall stå som garant för dessa (artiklarna 153–156). Det kreditbetyg som det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet gav Hynix vid tidpunkten för åtgärderna, nämligen 8 ([1]), motiverade inte att Hynix beviljades ytterligare finansiering. Genom förbundets synpunkter på förordningen om provisorisk tull har det därför inte framkommit några nya väsentliga bevis som skulle föranleda en ändring av bedömningen enligt skälen 96–98 i förordningen om provisorisk tull. Dessa slutsatser bekräftas därför.

(129) När det gäller Woori Bank och Chohung Bank ([2]) framlades i skälen 88–89 i förordningen om provisorisk tull skälen bakom den preliminära slutsatsen att de sydkoreanska myndigheterna ålagt dessa banker att delta i åtgärderna från oktober 2001 ([3]). Dessa slutsatser om åläggande bekräftas av de uppgifter som erhållits efter införandet av de provisoriska åtgärderna och som nämns i skälen 91–94 och 124–125. Woori Bank och Chohung Bank har i sina synpunkter inte lämnat någon ny bevisning som skulle föranleda en ändring av kommissionens slutsats enligt skälen 88–89 i förordningen om provisorisk tull. Dessa slutsatser bekräftas därför.

(130) När det gäller Citibank samarbetade inte denna bank till fullo med undersökningen, vilket redovisas i skälen 93–95 i förordningen om provisorisk tull. Undersökningsresultaten rörande bankens inblandning i detta finanspaket till Hynix har därför fastställts i enlighet med artikel 28 i grundförordningen, dvs. på grundval av tillgängliga uppgifter.

(131) När det gäller Citibanks roll som långivare i det sammanhang som berörs av denna undersökning bör det noteras att bankens bristande samarbetsvilja fick till följd att det inte kunde tas fram några tillförlitliga uppgifter om bankens exakta funktion och dess agerande när det gäller finanspaketet till Hynix. Citibanks påståenden om att banken inte agerat till följd av något åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida kunde sålunda inte

([1]) Skalan sträcker sig från 1 till 10.

([2]) De sydkoreanska myndigheterna ägde 100 % av Woori Bank och 80 % av Chohung Bank.

([3]) Det noteras också att det av ett internt dokument från Woori Bank, i vilket ett deltagande i åtgärderna från oktober 2001 förespråkas, framgår att effekterna på landets ekonomi om Hynix ställdes under konkursförvaltning eller likviderades skulle bli enorma. Företaget står för 4 % av den sammanlagda exporten och har 150 000 anställda, inklusive bolaget självt samt bolag i tidigare eller senare led av produktionskedjan. Detta visar att hänsyn togs till det allmännas bästa.

kontrolleras mot ett korrekt svar på ett frågeformulär med ett efterföljande kontrollbesök. Samma sak gäller för Citibanks utlåningspraxis. Det bör också noteras att Citibanks bristande samarbetsvilja i betydande grad hindrade undersökningen, inte bara genom att Citibanks exakta funktion i dess roll som långivare utan även i dess roll som finansiell rådgivare till Hynix inte kunde fastställas. På grund av Citibanks bristande samarbetsvilja är bankens verkliga status i förhållande till Hynix samt beskaffenheten hos och intensiteten i dess förbindelser med de sydkoreanska myndigheterna fortfarande inte kända. Vikten av samarbete och kontrollbesök framgår av att det i fråga om vissa andra banker som var inblandade i fallet var just samarbete och kontroll som möjliggjorde slutgiltiga slutsatser om förbindelserna mellan dem, Hynix och de sydkoreanska myndigheterna. Vad som på grund av uppgifter från andra partner framkommit i undersökningen är emellertid att Citibank spelade en central roll i diskussionerna mellan de sydkoreanska myndigheterna, Hynix och andra parter som var inblandade i detta fall. Hynix uppmanade faktiskt Citibank att inte samarbeta med undersökningen eftersom ”detta skulle kunna leda till att uppgifter rörande Hynix kostnader, finansiering eller räkenskaper röjdes”. Det erinras om att de sydkoreanska myndigheterna genom bankerna var majoritetsaktieägare i Hynix vid tidpunkten för detta ingripande.

(132) Under dessa omständigheter måste de slutgiltiga undersökningsresultaten grundas på tillgängliga uppgifter rörande huruvida Citibank som långivare agerat efter ett åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida och huruvida förmånen för Hynix motsvarade hela Citibanks finansiella bidrag till Hynix. I detta sammanhang kan det inte bestridas att Citibank, till skillnad från de andra deltagarna i dessa åtgärder, gjorde sina första insatser som långivare till Hynix i januari 2001, när Hynix ekonomiska situation redan var tillräckligt dålig för att avhålla andra nya banker från finansiell inblandning. Citibank gav i oktober 2001 Hynix kreditbetyget D, ”doubtful”. Icke desto mindre ställde Citibank finansiering till Hynix förfogande. Citibank ombads förklara sin allmänna utlåningspolitik och ange huruvida det var normal praxis att ställa finansiering till tvivelaktiga företags förfogande. Som redan förklarats lämnade inte Citibank några detaljer som kunde ha förklarat bankens motiv för deltagandet i de åtgärder som är föremål för undersökning.

(133) När det gäller åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida framgår det av uppgifter i handlingarna att de sydkoreanska myndigheterna, Hynix och Citibank hade omfattande förbindelser med varandra. För de sydkoreanska myndigheterna och Citibank gick dessa utöver de lån som undersöks. Sådana förbindelser kan tolkas på två sätt. De kan ses som ett tecken på att Citibank mycket väl hade affärsmässiga skäl för att ställa finansiering till Hynix förfogande. Men de kan också, såsom påstås av en av parterna, ha försatt Citibank i en sårbar ställning med tanke på åläggandet från de sydkoreanska myndigheternas sida. På grund av den bristande samarbetsviljan kunde det inte fastställas huruvida Citibank agerat till följd av tvång eller i linje med normal affärspraxis. I detta sammanhang erinras det om att anledningen till den bristande samarbetsviljan var att förhindra tillgången till uppgifter om Hynix kostnader, finanser och räkenskaper. I frånvaro av andra förklaringar kan detta rimligen ses som ett tecken på att dessa uppgifter, som Citibank hade tillgång till, kunde ha avslöjat att det inte fanns några affärsmässiga skäl att tillhandahålla Hynix finansieringen i fråga och att denna tillhandahölls på grund av ett åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida. Detta är också det skäl som antyds i klagomålet. Som förklarats i skäl 94 i förordningen om provisorisk tull har Citibank dessutom haft ett osedvanligt nära och symbiotiskt förhållande till de sydkoreanska myndigheterna sedan 1967, då banken fick tillstånd att verka i Sydkorea. Detta nära förhållande illustreras tydligt av den roll Citibank spelade genom att hjälpa den sydkoreanska staten att ta sig ur finanskrisen i Sydkorea 1997. Citibank ledde och genomförde med framgång omstruktureringen 1998 av Sydkoreas bankskulder till ett sammanlagt värde av 21,75 miljarder US-dollar. Citibank hjälpte dessutom den sydkoreanska staten och institutioner med anknytning till myndigheterna att få tillträde till kapitalmarknaderna under finanskrisen i Sydkorea genom att framgångsrikt ställa sig bakom ett globalt obligationserbjudande på 4 miljarder US-dollar. Alla dessa uppgifter bekräftar att Citibank har ett mycket nära förhållande till de sydkoreanska myndigheterna. På grund av dessa uppgifter och Citibanks vägran att ge tillgång till uppgifter som banken besatt och i brist på annan kontrollerbar bevisning måste slutsatsen i enlighet med artikel 28.6 i grundförordningen dras att de sydkoreanska myndigheterna varit inblandade och ålagt Citibank att ställa finansieringen i fråga till Hynix förfogande.

(134) När det gäller påståendet att inte alla de banker som de sydkoreanska myndigheterna hade ett omfattande aktieinnehav i deltog i åtgärderna från oktober 2001 och att detta skulle bevisa att det inte förekommit något åläggande från de sydkoreanska myndigheternas sida, noteras det att Kwangju Bank och Kyongam Bank vid tidpunkten för åtgärderna höll på att slås samman med Woori Financial Holding. Eftersom Woori Bank redan var en av de största kreditbankerna vid omstruktureringen i oktober 2001 är det förståeligt att Kwangju Bank och Kyongam Bank inte behövde delta i åtgärderna separat. Situationen var densamma för Seoul Bank som de sydkoreanska myndigheterna på Internationella valutafondens rekommendation planerade att sälja till Hana Bank. I avvaktan på denna försäljning ansågs inte en ökning av de spekulativa lånen i Seoul Banks räkenskaper vara fördelaktig.

(135) När det gäller Industrial Bank of Korea noteras det att detta är en specialiserad bank som har i uppdrag att främja utvecklingen av små och medelstora företag. Dess transaktioner garanteras av de sydkoreanska myndigheterna. Genom ytterligare utlåning till Hynix skulle Industrial Bank of Korea mycket tydligt ha överskridit gränserna för sitt uppdrag, vilket hade varit ytterst svårt att motivera. Genom att bevilja D/A-resursen och delta i förvärvet av Hynix konvertibla obligationer hade Industrial Bank of Korea faktiskt redan gått utanför ramen för sitt uppdrag, och en ökad exponering för ett stort företag med problem hade inte legat i linje med dess politiska mål.

c) **Förmån som åtgärderna medfört**

(136) Korea Exchange Bank, Woori Bank, Chohung Bank, det sydkoreanska jordbrukskooperativa förbundet och Citibank Seoul hävdade alla att de deltog i paketet från oktober 2001 eftersom de ville maximera sin återvinning på de lån som redan beviljats Hynix. De ansåg att Hynix värde som igångvarande koncern var högre än värdet vid en omedelbar likvidation. De hävdade att deras deltagande i paketet från oktober 2001 grundat sig på deras bedömning av Hynix kreditvärdighet med stöd av en undersökning utförd av externa konsulter. Det bör dock noteras att Hynix vägrat att tillhandahålla en kopia av den analys i vilken likvidationsvärdet fastställdes, detta med motiveringen att denna var konfidentiell. Analysen har följaktligen inte kunnat bedömas, och de slutgiltiga undersökningsresultaten i detta avseende har därför fastställts i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(137) Det noteras också att dessa bankers beslut att delta i åtgärderna inte ligger i linje med deras egen bedömning av Hynix ekonomiska situation, särskilt inte med den kreditvärdighetsbedömning de gjorde. Bankerna i fråga bedömde vid tidpunkten för åtgärderna Hynix kreditvärdighet till mellan ”precautionary” och ”doubtful”. Det har inte lämnats någon nöjaktig förklaring till varför de trots Hynix mycket kritiska situation ändå beslutade sig för att fortsätta det finansiella stödet.

(138) Det noteras att aktieägare i oberoende banker som verkar enligt marknadsekonomiska principer normalt kräver att banken bedömer sannolikheten för att de lån som ges återbetalas och att denna bedömning ligger till grund för bankens beslut om huruvida lån skall beviljas. Sådana banker skall hålla sig till objektiva utlåningskriterier och ställas till svars inför aktieägarna om det uppstår sådana förluster som i fallet med lånen till Hynix. När det gäller de banker som deltog i åtgärderna från oktober 2001 kan detta därför endast förklaras med att beslutsfattarna åtnjöt skydd från dessa följder på grund av de sydkoreanska myndigheternas stora andel i ägandet och deras faktiska kontroll av utlåningsbesluten. Det bör vidare noteras att argumentet om vad som berättigar en fortsatt utlåning till ett kraftigt skuldsatt företag är mycket svåra att motivera med tanke på att bankerna samtidigt bytte ut skulder mot aktier, tillhandahöll ny finansiering och ökade reserverna för kreditförluster i samband med Hynix skuld. Detta grundade sig på bankernas erfarenhet under 2001 då Hynix, som förklaras i skäl 88, inte gjorde några betalningar på sina skulder. Detta visar klart och tydligt att bankerna tillhandahöll finansiering trots att de var medvetna om att de inte skulle få tillbaka sina pengar. Detta ligger inte i linje med en utlåningspraxis på affärsmässiga grunder.

(139) Hynix och de sydkoreanska myndigheterna hävdade att bedömningen av Hynix kreditvärdighet som ”selective default” endast var en följd av omstruktureringsprogrammet och inte borde ha beaktats av bankerna.

(140) Detta påstående verkar sakna all grund. Det kan inte rimligen krävas av en potentiell investerare att ett företags kreditbetyg inte skall spela en avgörande roll. Kreditbetyget är dessutom i sig självt viktigare än skälen bakom det. Varje potentiell investerare med planer att investera i ett företag undersöker företagets kreditbetyg. Enligt Hynix logik borde företagets kreditbetyg dessutom ha höjts efter omstruktureringsåtgärderna från oktober 2001. Detta skedde dock aldrig, och företaget låg kvar på ”selective default”. Så är fortfarande fallet. Kreditvärderingsinstituten tog uppenbarligen ställning till Hynix situation som helhet, och investerare som verkar under marknadsförhållanden skulle, eller borde, ha beaktat Hynix kreditbetyg vid tidpunkten för åtgärderna från oktober 2001.

d) **Beräkning av subventionen**

i) *Parternas synpunkter och bedömning av synpunkterna*

(141) När det gäller beräkningen av subventionen tog Hynix upp fem frågor i sina synpunkter. För det första hävdade Hynix att utbytet av skulder mot aktier inte borde beaktas vid beräkningen av subventionen. Dessutom innefattade de 2,994 biljoner won som utbytet av skulder mot aktier omfattade lån från alla de femton bankerna, inte bara lånen från de sex banker som befanns ha tillhandahållit en subvention. Andelen för de banker som inte tillhandahöll någon subvention borde därför dras av från det sammanlagda beloppet skulder som byttes ut mot aktier. Denna fråga togs även upp av de sydkoreanska myndigheterna och Shinhan Bank.

(142) Efter kontroll drogs slutsatsen att andelen för de banker som inte deltog i Option 1-åtgärderna faktiskt borde dras av. Enligt uppgifterna i handlingarna uppgick det belopp som skulle dras av till 511 miljarder won. Det sammanlagda belopp skulder som byttes ut mot aktier och som ansågs vara en subvention korrigerades följaktligen till 2,483 biljoner won.

(143) Den andra frågan Hynix tog upp är att värdet av att förfallotiderna senarelades och räntesatserna sänktes, 1,586 biljoner won, inte är korrekt, eftersom det innefattade påstått eftergivna lån och räntesänkningar hos banker som inte befanns ha tillhandahållit någon subvention. Dessa bankers andel borde därför dras av från det sammanlagda beloppet. Denna fråga togs även upp av Shinhan Bank.

(144) Det noteras att det gjordes ett fel vid beräkningen av subventionen i detta avseende. Enligt uppgifter i handlingarna uppgick storleken på de lån för vilka förfallotiden senarelades till 1,825 biljoner won.

(145) För det tredje hävdade Hynix att den fördelningsmetod som använts för subventionen var felaktig. Eftersom det i paketet från oktober 2001 endast talades om de tre sista månaderna 2001 borde detta ha beaktats när förmånen fördelades över tiden.

(146) Den subvention som beviljades Hynix inom ramen för paketet från oktober 2001 var en engångssubvention. Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen genom att subventionsbeloppet fördelades över en tidsperiod motsvarande tillgångarnas normala livslängd i den berörda industrin. Enligt punkt F a ii i riktlinjerna skall fördelningen ske med hjälp av den linjära metoden, vilket leder till att lika stora delar av en subvention fördelas över varje år, varav ett är undersökningsperioden.

(147) Den metod som Hynix förespråkar är inte rimlig eftersom den på konstgjord väg skulle minska den förmån som subventionen medfört. Om subventionsbeloppet fördelades med början i oktober 2001 och framåt skulle tullen vara i kraft under en längre tidsperiod än om den beräknats enligt den normala beräkningsmetod som fastställs i riktlinjerna, dvs. början på undersökningsperioden. Den metod som Hynix nämner skulle också leda till en situation där varje engångssubvention som beviljats under undersökningsperioden skulle få en individuell period för utjämningstullen. Detta skulle inte kunna genomföras. Om täljaren, subventionen, dessutom endast täckte tre månader skulle nämnaren, mottagarens omsättning, minskas för att täcka motsvarande period. Detta skulle i detta fall, med tanke på den låga omsättningen, uttryckt i värde, under det sista kvartalet 2001 mycket väl kunna öka subventionens storlek, uttryckt som en del av värdet. Därför finns det ingen anledning att ändra den fördelningsmetod som använts i förordningen om provisorisk tull. Slutsatserna i skäl 108 i förordningen om provisorisk tull rörande fördelningen av subventionen över tiden enligt riktlinjerna bekräftas därför.

(148) Hynix fjärde argument var att beräkningen av den räntesats som subventionsbeloppet belagts med var felaktig. Räntesatsen borde endast ha lagts på för de tre sista månaderna 2001, oktober–december, eftersom detta var den period då Hynix hade tillgång till förmånen.

(149) De argument med vilka Hynix resonemang rörande fördelningen av subventionen över åren förkastas i skäl 147 gäller även här. Genom den linjära fördelningsmetoden fördelas förmånen av alla engångssubventioner som erhållits under undersökningsperioden jämnt över antalet år under fördelningsperioden. Den årliga marknadsräntan läggs till på detta belopp i enlighet med punkt F a ii i riktlinjerna, så att räntesatsen i nämnaren i samtliga fall är densamma. Eftersom subventionen fördelas jämnt över åren följs samma metod för räntan, och en och samma räntesats används för alla de delar av subventionen som följer av fördelningen. Eventuella problem när det gäller fastställandet av tidpunkten för bidraget under undersökningsperioden kompenseras av att subventionen fördelas över hela årets försäljning vid fastställandet av subventionens storlek. Därför finns det ingen anledning att ändra den metod för beräkning av räntan som använts i förordningen om provisorisk tull. Slutsatserna i skäl 108 i förordningen om provisorisk tull rörande beräkningen av räntan enligt riktlinjerna bekräftas därför.

(150) När det gäller de utjämningsbara subventionernas storlek ansåg Hynix att subventionsbeloppen borde fördelas över Hynix konsoliderade omsättning i stället för omsättningen för Hynix Semiconductor Inc., eftersom subventionerna medförde en förmån för både Hynix och dess dotterbolag.

(151) Europeiska gemenskapens praxis i antisubventionsundersökningar är att fördela subventionerna över omsättningen för det företag som undersöks. Ett företag definieras som en separat redovisningsenhet. Detta är viktigt eftersom undersökningen är inriktad på subventioner som beviljats i det exporterande landet och som gynnar en viss produkt eller vissa produkter. Endast de uppgifter som avser denna produkt i det exporterande landet undersöks och kontrolleras av de myndigheter som utför undersökningen. Europeiska gemenskapen anser inte att den konsoliderade omsättningen är en lämplig grund, eftersom den inte avser den berörda produkten och ofta innefattar sådana dotterbolag utanför det exporterande landet som inte undersökts. Det noteras i detta fall att alla de dotterbolag till Hynix som ingår i den konsoliderade omsättningen befinner sig utanför Sydkorea.

(152) Därför bör subventionsbeloppet fördelas över Hynix omsättning, och slutsatsen rörande denna fråga i skälen 67 och 108 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

ii) *Slutgiltiga undersökningsresultat rörande beräkningen av subventionen i samband med åtgärderna från oktober 2001*

Nytt lån

(153) I skäl 105 i förordningen om provisorisk tull betraktades lånet på 658 miljarder won preliminärt som ett bidrag i enlighet med avsnitt E b v i riktlinjerna, eftersom de som tillhandahöll lånet vid tidpunkten för beviljandet inte räknade med att få pengarna tillbaka. Hynix kreditbetyg i oktober 2001 var ”selective default”. Företaget hade inte gjort några betalningar på sina skulder under 2001 och dess betalningsförpliktelser var sex gånger större än det egna kapitalet. Företaget hade inte tillgång till några alternativa finansieringskällor på marknaden i den mening som avses i artikel 6 b i grundförordningen, och Hynix har under förfarandets gång inte ens nämnt någon sådan möjlighet. Under dessa omständigheter måste det ha stått klart för de berörda bankerna att de inte skulle få tillbaka sina pengar. Förmånen för Hynix och den utjämningsbara subventionens storlek är därför lika med lånebeloppet, dvs. 658 miljarder won. Slutsatsen i skäl 105 i förordningen om provisorisk tull rörande den utjämningsbara subventionens storlek bekräftas därför.

Senareläggning av förfallotider och sänkningar av räntesatser för återstående lån

(154) När det gäller bedömningen av den förmån och storleken på den subvention som förlängningen av lånen och senareläggandet av förfallotiderna medförde noteras för det första att enligt uppgifter i handlingarna förlängda krediter i Sydkorea betraktas som nya lån. Bedömningen av situationen bör därför vara densamma som i fallet med ett nytt lån. I så fall bör företagets ekonomiska situation och dess betalningsdisciplin i det förflutna vara de avgörande kriterierna. Om det stod klart för banken vid den tidpunkt då förfallotiden senarelades att den inte skulle få tillbaka sina pengar, även om förfallotiden senarelades, skall detta lån betraktas som ett bidrag, på samma sätt som ett nytt lån under samma omständigheter.

(155) I detta fall senarelades lånens förfallotider med tre år. Som förklaras i skäl 107 var Hynix situation i oktober 2001 så alarmerande att ingen av de långivande bankerna hade någon anledning att tro att de någonsin skulle få tillbaka sina pengar. Med tanke på Hynix mycket kritiska situation förefaller det skäligt att vid beräkningen av subventionens storlek betrakta senareläggandet av förfallotiden som ett bidrag.

(156) Ett annat sätt att beräkna subventionens storlek skulle kunna vara att jämföra den räntesats som företagetaktiskt betalar under den senarelagda förfallotiden med den ränta som det normalt kan förväntas betala om det beviljas en senareläggning av förfallotiden. Det noteras att räntesatsen vanligtvis alltid höjs om förfallotiden senareläggs. Detta beror på att långivaren löper en större risk och behöver kompensation för att förfallotiden senareläggs. Anledningen till att denna metod inte är lämplig i detta fall är att det för företag med allvarliga problem inte finns någon tillförlitlig marknadsränta som referens: det står långivaren fritt att ta ut vilken ränta som helst om han beslutar sig för att senarelägga förfallotiden för en sådan låntagare i stället för att driva in den fordran som förfaller. Till och med oändlig ränta kan användas.

(157) I detta fall sänktes räntesatsen till 6 % för alla de lån för vilka förfallotiden senarelades. Detta var ytterst lågt, framför allt med tanke på att det konsortielån som beviljades Hynix i januari 2001, då företagets kreditbetyg var BBB-, var belagt med en ränta på nära 13 %. Med tanke på att Hynix kreditvärdighet i oktober 2001 bedömdes vara SD och att det är normal praxis bland affärsbankerna att höja räntan om förfallotiden senareläggs, kan slutsatsen dras att en normal affärsmässig långivare mycket väl skulle ha kunnat använda en oändlig ränta om han ens övervägde att senarelägga förfallotiden under sådana omständigheter. Hynix hade inte kunnat bära den kostnad som en sådan ränta skulle innebära. Eftersom all bevisning i handlingarna tydde på att Hynix inte hade några alternativa finansieringskällor på marknaden än åtgärderna från oktober 2001, anses storleken på de lån för vilka förfallotiden senarelades, 1,825 biljoner won, vara ett bidrag i enlighet med artikel 6 b i grundförordningen och avsnitt E b v i riktlinjerna. Förmånen för Hynix och den utjämningsbara subventionens storlek är därför lika med storleken på de lån för vilka förfallotiden senarelagts, dvs. 1,825 miljarder won.

(158) Det noteras att det som sedan ägde rum efter undersökningsperioden, under år 2002, bekräftade att denna slutsats var riktig. I juni 2002 satte Chohung Bank av reserver för kreditrisker motsvarande 80 % av bankens exponering gentemot Hynix och planerade att ha full täckning för exponeringen gentemot Hynix i slutet av 2002 ([1]). Andra banker som gett Hynix krediter ökade också sina reserver för kreditförluster från 80 % till 100 % av de utestående lånen till Hynix och visade på så sätt klart och tydligt att de inte räknade med att få pengarna tillbaka ([2]). Den ytterligare aktion för att rädda Hynix som ägde rum i december 2002, bara något mer än ett år efter åtgärderna från oktober 2001, bekräftade dessa farhågor. Ytterligare skulder motsvarande 1,9 biljoner won byttes ut mot aktier i december 2002. Det noteras att beloppet på den skuld för vilken förfallotiden i oktober 2001 senarelades är nästan lika stort, nämligen 1,825 biljoner won.

Utbyte av skulder mot aktier

(159) I skäl 105 i förordningen om provisorisk tull drogs slutsatsen att utbytet av skulder mot aktier var att betrakta som ett bidrag i enlighet med avsnitt E b v i riktlinjerna, eftersom det inte fanns någon investerare på marknaden som skulle ha investerat i Hynix aktier vid tidpunkten för åtgärden. Dessutom hade de av de sydkoreanska myndigheterna styrda bankerna eftergett Hynix utestående skulder till samma belopp.

(160) I artikel 5 i grundförordningen fastställs att de utjämningsbara subventionernas storlek skall beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som antisubventionsundersökningen avser. Det noteras att utbytet av skulder mot aktier omedelbart bokfördes i Hynix räkenskaper för 2001, vilket innebar att en betydande del av företagets skulder suddades ut. Det är därför en rimlig slutsats att förmånen för Hynix var lika med hela det belopp med vilket företagets skuld minskats. Företagets ekonomiska situation förbättrades omedelbart med samma belopp, vilket kan få ett antal fördelaktiga följder, t.ex. att kostnaderna i samband med betalningarna på skulden tas bort och de sparade pengarna används i investeringar i stället. Samma sak gäller även om bankernas ingripande ses som ett slags injektion av eget kapital. Förmånen för Hynix är lika med det fulla beloppet av det kapitalet.

(161) Oavsett vilken förmån åtgärden medförde för Hynix bör situationen även analyseras ur de bankers synvinkel som lät omvandla sina lån till aktier i transaktionen. Enligt avsnitt E f i och E f ii i riktlinjerna anses ett tillskott av eget kapital från de offentliga myndigheterna inte medföra någon förmån om inte investeringsbeslutet kan betraktas som inkonsekvent i förhållande till normal investeringspraxis hos privata investerare i det exporterande landet i fråga. Kriteriet för att bedöma förmånen är huruvida en privat investerare skulle ha satsat pengar i företaget i samma situation som den i vilken staten sköt till kapital.

(162) Det noteras att Hynix kreditbetyg var ”selective default” och att företagets ekonomiska situation var kritisk. Priserna på dynamiska direktminnen hade dessutom sjunkit kraftigt sedan 2001 och i oktober 2001 var de lägre än någonsin. Priset på Hynix aktier hade också fallit med 72 % mellan juni och september. Denna utveckling precis före åtgärderna från oktober 2001 visade klart och tydligt att investeringar i Hynix aktier var ytterst riskfyllda och förmodligen skulle leda till betydande förluster. Under dessa omständigheter kan slutsatsen dras att ingen normal investerare på marknaden skulle ha investerat i Hynix aktier i oktober 2001.

(163) Enligt avsnitt E f vii i riktlinjerna skall det eget kapital som tillskjutits betraktas som ett bidrag om det kan fastställas att myndigheterna inte hade för avsikt att erhålla någon avkastning på sin investering utan i praktiken gav företaget i fråga ett förtäckt bidrag. I detta fall eftergav de av de sydkoreanska myndigheterna styrda bankerna en betydande del av sina utestående lån till Hynix, en åtgärd som betraktas som ett bidrag i enlighet med avsnitt E b v i riktlinjerna. Denna åtgärd medförde för Hynix en förmån motsvarande storleken på de lån som eftergavs. Det faktum att bankerna genom transaktionen erhöll aktier ändrar inte denna bedömning, eftersom ingen annan investerare, med tanke på både marknadssituationen och Hynix situation vid tidpunkten för åtgärderna, skulle ha köpt Hynix aktier och bankerna inte kunde räkna med någon avkastning på sin investering under de omständigheterna.

(164) Av skälen ovan betraktas storleken på de skulder som de av de sydkoreanska myndigheterna styrda bankerna bytte ut mot aktier som ett bidrag i enlighet med artikel 6 a och 6 b i grundförordningen och avsnitten E f v och E f vii i riktlinjerna. Den förmån som denna åtgärd medförde för Hynix och den utjämningsbara subventionens storlek är lika med storleken på de skulder som de av de sydkoreanska myndigheterna styrda bankerna bytte ut mot aktier, dvs. 2,483 biljoner won.

([1]) UBS Warburg påstod dock den 18 september 2002 att ytterligare exponering på grund av de sydkoreanska myndigheternas stora aktieinnehav i banken i framtiden skulle kunna visa sig oundviklig.
([2]) *Korea Times*, 25 november 2002.

(165) Det noteras att det som sedan ägde rum efter undersökningsperioden, under år 2002, bekräftade att denna slutsats var riktig. I december 2002 genomförde de banker som gett Hynix krediter den tredje aktionen på två år för att rädda företaget. Åtgärderna innebar att skulder till ett belopp av 3,2 biljoner won förlängdes och att skulder till ett belopp av 1,9 biljoner won byttes ut mot aktier. Hynix sammanlagda skulder hade ökat till mer än 7,9 biljoner US-dollar trots de två tidigare räddningsaktionerna. Genom planen för nedskrivning av kapitalet omvandlades 21 aktier till en aktie. Detta gjordes för att mildra den erosion av kapitalet på cirka 22 biljoner won som orsakats av ett ackumulerat underskott och avskrivningar ([1]). Bankerna påpekade att de redan satt av reserver för kreditförluster motsvarande 80–100 % av de Hynixlån för vilka förfallotiden senarelagts ([2]). Denna situation och framför allt storleken på nedskrivningen av kapitalet, 21:1, visar klart och tydligt att Hynix aktier kan betraktas som värdelösa och investeringar i företaget som en förlustaffär.

(166) Beräkningen av subventionens storlek har ändrats på grundval av parternas synpunkter och de nya uppgifter som föranlett ändringar av de preliminära undersökningsresultaten med avseende på vissa av de åtgärder som är föremål för undersökning. För att undvika dubbelräkning har de subventioner som togs med i åtgärderna från oktober 2001 dragits av. Subventionsbeloppet netto till följd av åtgärderna från oktober 2001 uppgår därför till 19,4 %, uttryckt som del av värdet. Med hänsyn till slutsatserna i skälen 47, 80 och 98 uppgår den totala subventionen till följande:

Subventionstyp	Ökningen av D/A-resursen	Obligationsprogrammet från Korea Development Bank	Förvärvet av konvertibla obligationer	Åtgärderna från oktober 2001	Totalt
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

E. **DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN**

(167) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna har det inte erhållits några synpunkter rörande definitionen av gemenskapsindustrin enligt skälen 110 och 111 i förordningen om provisorisk tull. Därför bekräftas att de två gemenskapsproducenter som samarbetade och stod för 100 % av gemenskapens sammanlagda produktion av den berörda produkten under undersökningsperioden utgör gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

([1]) Public Notice on other Major Management Topics, ett beslut som fattades vid Hynix kreditråds möte den 30 december 2002.
([2]) *Korea Times*, 26 november 2002.

F. **SKADA**

1. INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

(168) Såsom angivits i skäl 115 i förordningen om provisorisk tull används av sekretesskäl vid behov indextal för att visa förändringar i tendenserna. Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Hynix att det av sekretesskäl visserligen är berättigat att använda indextal för uppgifterna rörande företaget, men att det inte räcker med att indextalen offentliggjorts i förordningen om provisorisk tull i samband med undersökningen av gemenskapsindustrins situation för att Hynix med tillräcklig säkerhet skall kunna bedöma gemenskapsindustrins situation. Hynix hävdade vidare att det inte fanns några sekretesskäl till att inte ge företaget tillgång till de verkliga sifferuppgifterna för gemenskapsindustrin, eftersom gemenskapsindustrin utgörs av två företag. Det är att märka att Hynix påstående var allmänt hållet och företaget angav inte vilka uppgifter det skulle vilja se över i syfte att bedöma gemenskapsindustrins situation.

(169) Enligt artikel 29.5 i grundförordningen är det emellertid förbjudet att lämna ut uppgifter om dessa har begärts konfidentiella och det har anförts godtagbara skäl härför. Eftersom marknaden för dynamiska ram-minnen karaktäriseras är mycket koncentrerad och domineras av endast ett fåtal tillverkare vore det mycket enkelt för Hynix att bryta ner de sammanslagna siffrorna och därmed kunna tillgodogöra sig de konfidentiella affärsuppgifter för de två gemenskapstillverkare som utgör gemenskapsindustrin. Denna kunskap skulle vara av stort kommersiellt värde för Hynix och det skulle kunna skada gemenskapsindustrin om tredje part fick ta del av den. På en marknad där det endast finns två tillverkare är det dessutom lämpligt att använda sig av indextal för att visa utvecklingen av skadeindikatorer över tiden. Dessa indextal gör det möjligt för Hynix att, med utgångspunkt från sina egna kunskaper om gemenskapsmarknaden och de uppgifter som finns tillgängliga för berörda parter att ta del av, göra en korrekt bedömning av de uppgifter som lämnats och fastställa gemenskapsindustrins situation med tillräcklig säkerhet. Hynix påstående anses följaktligen inte vara berättigat och det avvisas därför.

(170) Inga ytterligare synpunkter lämnades rörande de inledande anmärkningarna i skälen 112–115 i förordningen om provisorisk tull. Dessa inledande anmärkningar bekräftas härmed.

2. FÖRBRUKNINGEN I GEMENSKAPEN

(171) Den totala siffran för förbrukningen i gemenskapen av den berörda produkten har beräknats på grundval av den totala importen jämte den sammanlagda försäljningen i gemenskapen av den berörda produkt som tillverkats av gemenskapsindustrin.

(172) Eftersom inga nya uppgifter lämnats om förbrukningen i gemenskapen bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 117 i förordningen om provisorisk tull. Under skadeundersökningsperioden utvecklades förbrukningen av dynamiska ram-minnen i gemenskapen på följande sätt:

Förbrukning i tusen Mbit	1998	1999	2000	2001 (UP)
Dynamiska ram-minnen	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Index	100	175	276	416

3. IMPORT AV DEN BERÖRDA PRODUKTEN TILL GEMENSKAPEN

a) **Importvolym från Sydkorea**

(173) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Hynix att dess importvolym av den berörda produkten, uttryckt i tusen Mbit, hade ökat mycket långsammare än vad som angivits i skäl 118 i förordningen om provisorisk tull. Hynix hävdade att beräkningen av importen och marknadsandelen (se nedan) borde grunda sig på dess dotterbolags sammanlagda försäljningen i gemenskapen till icke-närstående kunder (återförsäljning) under skadeundersökningsperioden och inte på importvolymen av dynamiska ram-minnen tillverkade i Sydkorea. Denna återförsäljning var enligt de uppgifter som lämnats av Hynix väsentligt högre (upp till 60 %) än den faktiska import som Hynix uppgivit för de första två åren av skadeundersökningsperioden. Det gavs inte någon tillfredsställande förklaring till denna betydande avvikelse. Importen bör omfatta all försäljning av dynamiska ram-minnen som tillverkats av Hynix i Sydkorea och sålts till dess dotterföretag i gemenskapen, samt viss smärre försäljning till icke-närstående kunder i gemenskapen via tredjeland.

(174) Hynix hävdade vidare, med stöd av de sydkoreanska myndigheterna, att man vid fastställandet av utvecklingen av dess import till gemenskapen under skadeundersökningsperioden borde ha tagit med även LG Semicon Co., Ltd:s import till gemenskapen av den berörda produkten från tiden före sammanslagningen med Hyundai Electronics Industries Co., Ltd (Hynix fr.o.m. den 29 mars 2001). Hynix och de sydkoreanska myndigheterna lämnade vissa uppgifter i detta avseende, dvs. två sifferuppgifter rörande importen från LG Semicon Co. Ltd i Mbit 1998 och 1999. Som ett alternativ framfördes att man vid fastställandet av skada borde beakta endast den import från Hynix som ägt rum efter sammanslagningen med LG Semicon Co., Ltd 1999.

(175) LG Semicon Co., Ltd var emellertid en separat rättslig enhet innan Hyundai Electronics Industries Co., Ltd förvärvade det av LG Electronics Inc. och dess närstående företag den 7 juli 1999. Efter förvärvet ändrade LG Semicon Co., Ltd namn till Hyundai Micro Electronics Co., Ltd och slogs samman med Hyundai Electronics Industries Co., Ltd den 13 oktober 1999. Förvärvet av LG Semicon Co., Ltd var således ett nytillskott till Hyundai Electronics Industries Co., Ltd och det hade därför ingen retroaktiv inverkan på företagets marknadsposition. Hyundai Electronics Industries Co., Ltd (föregångare till Hynix), vilket var det enda företag som konstaterats ha mottagit subventioner, hade med andra ord ökat sin produktionskapacitet. Dessutom har ingen part, inbegripet Hynix, rapporterat någon import från LG Semicon Co., Ltd 1998 eller 1999, vare sig i svaret på frågeformuläret eller på något annat sätt, och denna har således inte kontrollerats av kommissionen. Uppgifter rörande LG Semicon Co., Ltd kan inte tas med i Hynix subventionerade import. Mot denna bakgrund avvisas Hynix och de sydkoreanska myndigheternas begäran.

(176) Den importvolym från Sydkorea som anges i skäl 118 i förordningen om provisorisk tull fastställdes på grundval av de aggregerade kontrollerade importuppgifter som lämnats av Samsung och Hynix i sina respektive svar på frågeformuläret. Enligt denna beräkningsmetod ökade importvolymen från Sydkorea med 331 % under skadeundersökningsperioden. Det bekräftas att importen från Hynix ökade i snabbare takt, dvs. med 361 % under skadeundersökningsperioden.

(177) Även om man tar med de uppgifter som Hynix och de sydkoreanska myndigheterna lämnat om importen från LG Semicon Co., Ltd 1998 och 1999, och som inte kan kontrolleras, borde dessa läggas till importvolymen från Sydkorea och inte till importvolymen från Hynix. Enligt denna beräkningsmetod ökade importvolymen från Sydkorea med 219 % under skadeundersökningsperioden.

Import	1998	1999	2000	2001 (UP)
Index Sydkorea	100	128	185	319
varav				
Index Samsung	100	110	181	414
Index Hynix	100	194	372	461
Index LG Semicon (okontrollerade uppgifter)	100	90	0	0

b) **Priser för importen från Sydkorea och Hynix**

(178) Importpriserna beräknades på grundval av de uppgifter om kvantiteter och värden för importen som de exporterande tillverkarna lämnat i sina svar på frågeformuläret. Eftersom det inte inkom några synpunkter på importpriserna efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull bekräftas de preliminära undersökningsresultat rörande importpriserna som anges i skäl 119 i förordningen om provisorisk tull. Under skadeundersökningsperioden utvecklades importpriserna på följande sätt:

Genomsnittligt importpris	1998	1999	2000	2001 (UP)
Index Sydkorea	100	105	99	23
Index Hynix	100	91	77	20

(179) När det gäller de preliminära undersökningsresultat rörande prisunderskridande som anges i skäl 122 i förordningen om provisorisk tull hävdade Hynix och de sydkoreanska myndigheterna att uppgiften om att det förekom prisunderskridande med avseende på vissa transaktioner är irrelevant eftersom prisunderskridandet i enlighet med praxis fastställs på grundval av ett vägt genomsnitt. Hynix hävdade vidare att beräkningen för att fastställa huruvida dess priser underskred gemenskapsindustrins priser för vissa särskilda transaktioner borde grunda sig på antingen en jämförelse för varje enskild transaktion, eller på en jämförelse dag för dag, varvid om möjligt även tidpunkten på dagen beaktas.

(180) Det finns emellertid ingen bestämmelse i grundförordningen om att prisunderskridandet skall beräknas vare sig på grundval av ett vägt genomsnitt eller på någon annan grund. Enligt artikel 8.3 i grundförordningen bör man vid bedömningen av den subventionerade importens verkningar på priserna överväga huruvida prisunderskridandet har varit väsentligt. I denna artikel föreskrivs inte heller några krav rörande beräkningsmetoden för fastställandet av prisunderskridandemarginalen eller någon annan metod som skall tillämpas i detta avseende. Dessutom anges det i denna artikel att prisunderskridandet inte är en avgörande faktor i samband med fastställandet av skada, utan ingår i den allmänna bedömningen av skadan för gemenskapsindustrin och är avsedd att ge vägledning i samband med bedömningen av skada och orsakssamband.

(181) Marknaden för dynamiska ram-minnen är dessutom mycket öppen för insyn och präglas av en stark priskonkurrens. De fasta kostnaderna är mycket höga. Leverantörena måste försöka åstadkomma tillräckliga stordriftsfördelar och bibehålla sina marknadsandelar. Prisunderskridande uppstår i vissa särskilda konkurrenssituationer med vissa kunder. Om en leverantör erbjuder en kund i gemenskapen ett pris som underskrider gemenskapstillverkarnas priser för dynamiska ram-minnen kommer dock detta prisunderskridande att snabbt undanröjas genom konkurrenstrycket. På en sådan marknad kan stora kunder således tvinga konkurrerande leverantörer att följa alla lägre priser som bjuds. Det är följaktligen svårt att fastställa prisunderskridandet under en viss period. Förekomsten av detta slags pristryck hindrade gemenskapstillverkarna från att höja sina priser, vilket de annars hade gjort.

(182) Kommissionen kunde dock fastställa att för en betydande del av gemenskapstillverkarnas transaktioner (41 %), vilka svarade för 32 % av värdet av deras försäljning, varierade prisunderskridandet betydligt (mellan 12 och 32 %) när det gäller dynamiska ram-minnen med olika tätheter. I syfte att undanröja verkningarna av en markant prisminskning under undersökningsperioden grundade sig beräkningen på ett månatligt genomsnitt av Hynix priser till oberoende kunder per produkttyp. Även om man grundade beräkningen på ett dagligt genomsnitt av Hynix priser (per produkttyp), och samtidigt tog hänsyn till den väsentliga minskning av antalet transaktioner som detta skulle leda till (-38 %), skulle det ändå förekomma ett betydande prisunderskridande inom det ovan angivna intervallet vid fler än 29 % av gemenskapstillverkarnas samtliga transaktioner. Oavsett om man använder månatliga eller dagliga genomsnitt av Hynix priser i beräkningen förblir den andel av gemenskapstillverkarnas transaktioner för vilka det fastställts ett prisunderskridande densamma, dvs. cirka 47 %. I slutet av näst sista meningen i skäl 122 i förordningen om provisorisk tull finns ett skrivfel och i stället för ”Hynix försäljning” skall det där stå ”gemenskapsindustrins försäljning”. Eftersom inga synpunkter lämnats rörande prisunderskridande bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 119–123 i förordningen om provisorisk tull.

c) **Marknadsandel för importen från Sydkorea**

(183) Hynix hävdade, med stöd av de sydkoreanska myndigheterna, att det inte var riktigt att dess marknadsandel ökat såsom anges i skäl 124 i förordningen om provisorisk tull, utan att den tvärtom minskat under skadeundersökningsperioden. Detta påstående är inte berättigat, eftersom de uppgifter om sin marknadsandel som Hynix lämnat till stöd för detta påstående inledningsvis grundade sig på dess dotterbolags sammanlagda försäljning av den berörda produkten i gemenskapen till icke-närstående kunder under skadeundersökningsperioden och inte på importvolymen av dynamiska ramminnen tillverkade i Sydkorea. Efter det att det klargjorts för Hynix att dess marknadsandel i skäl 124 i förordningen om provisorisk tull beräknats på grundval av kontrollerade importuppgifter som lämnats av företaget självt i dess svar på frågeformuläret uppgav Hynix att man vid fastställandet av utvecklingen av dess marknadsandel under skadeundersökningsperioden till dess import borde ha lagt den import från LG Semicon Co., Ltd som ägt rum innan detta företag slogs samman med Hyundai Electronics Industries Co., Ltd Hynix och de sydkoreanska myndigheterna lämnade vissa uppgifter i detta avseende.

(184) Av de orsaker som anges i skäl 175 avvisades denna begäran och de preliminära undersökningsresultaten rörande marknadsandelar i skäl 124 i samma förordning bekräftas.

(185) Även om man tar med de uppgifter som lämnat av Hynix och de sydkoreanska myndigheterna om importen från LG Semicon Co., Ltd 1998 och 1999, och som inte kan kontrolleras, borde dessa läggas till importvolymen från Sydkorea och inte till importvolymen från Hynix. Enligt denna beräkningsmetod minskade marknadsandelen för importen från Sydkorea med 21 % under skadeundersökningsperioden.

Marknadsandel	1998	1999	2000	2001 (UP)
Index Sydkorea	100	73	68	79
varav				
Index Samsung	100	63	65	100
Index Hynix	100	111	136	120
Index LG Semicon	100	52	0	0
(okontrollerade uppgifter)				

4. GEMENSKAPSINDUSTRINS SITUATION

(186) Eftersom inga nya synpunkter lämnats bekräftas de preliminära undersökningsresultat rörande gemenskapsindustrins situation som anges i skälen 125–138 i förordningen om provisorisk tull.

5. SLUTSATS OM SKADA

(187) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Hynix och de sydkoreanska myndigheterna att de flesta skadeindikatorerna visar att gemenskapsindustrins situation håller på att förbättras. Följaktligen kan inte gemenskapsindustrin ha lidit någon väsentlig skada.

(188) Det lämnades emellertid inga synpunkter som kunde ändra de undersökningsresultat som anges i skäl 141 i förordningen om provisorisk tull. I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen grundade sig dessa undersökningsresultat på en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och indikatorer som inverkar på gemenskapsindustrins situation. Närmare uppgifter anges i skälen 125–138 i förordningen om provisorisk tull. Dessa uppgifter har inte ifrågasatts. Även om gemenskapsindustrins ställning, på grund av att marknaden för dynamiska dram-minnen växte, i vissa avseenden förbättrades under skadeundersökningsperioden utjämnades detta mer än väl av den mycket väsentliga skada som vållades av de drastiskt minskade försäljningspriserna och de därav följande kraftiga förluster som gemenskapstillverkarna led under undersökningsperioden. Dessa förluster hade en negativ inverkan på avkastningen på deras investeringar och på deras kassaflöde. Mot denna bakgrund bekräftas de preliminära undersökningsresultat som anges i skälen 139–141 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen.

G. **ORSAKSSAMBAND**

1. INLEDNING

(189) Såsom angivits i skälen 143–157 i förordningen om provisorisk tull undersöktes det i enlighet med artikel 8.6 och 8.7 i grundförordningen huruvida den subventionerade importen av den berörda produkten med ursprung i Sydkorea hade vållat gemenskapsindustrin skada som var att anse som väsentlig. Andra kända faktorer utöver den subventionerade importen som även de kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, nämligen den allmänna ekonomiska nedgången under undersökningsperioden, import från andra länder och gemenskapsindustrins export och överskottskapacitet, undersöktes även de var och en för sig i syfte att se till den skada som dessa eventuellt vållat inte tillskrevs den subventionerade importen.

(190) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna hävdade Hynix och de sydkoreanska myndigheterna att Hynix import inte kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, eftersom företagets marknadsandel minskade under skadeundersökningsperioden och dess priser inte underskred gemenskapsindustrins priser. De hävdade vidare att skadan var självförvållad och hade vållats av de investeringar som gemenskapsindustrin gjort under skadeundersökningsperioden och som till stor del bidragit till överskottskapaciteten under undersökningsperioden. De hävdade även att analysen i förordningen om provisorisk tull inte beaktade den allvarliga cykliska nedgången på IT-marknaden under denna period. Hynix synpunkter rörande orsakssamband avsåg endast en av de två gemenskapstillverkare som utgör gemenskapsindustrin, nämligen Infineon. Analysen nedan avser gemenskapsindustrin i dess helhet.

2. VERKNINGAR AV DEN SUBVENTIONERADE IMPORTEN

(191) Såsom anges i skälen 176 och 177 ökade den subventionerade importen från Hynix under skadeundersökningsperioden till och med i en snabbare takt än vad förbrukningen i gemenskapen gjorde. Under samma period utvecklades deras marknadsandel på samma sätt, dvs. den ökade (se skälen 184 och 185), och under undersökningsperioden nådde den upp till en mycket betydande nivå. Även om den påstådda importvolymen från LG Semicon Co., Ltd läggs till importen från Hynix för åren 1998 och 1999 skulle importen ändå ha ökat mot undersökningsperioden (en ökning med 155 % mellan 1998 och undersökningsperioden). Det konstaterades att volymen och marknadsandelen för importen från Hynix under undersökningsperioden var tillräckligt betydande i sig för att inverka negativt på gemenskapsmarknaden, särskilt gemenskapsindustrins priser. Marknadsanalytikerna ([1]) trodde att Hynix var bankrutt tekniskt sett och att företaget endast hölls vid liv genom ett skuldomläggningsprogram, vilket ledde till ett konstlat överutbud på marknaden. I detta sammanhang är det att märka att allt ytterligare utbud för vilket det inte finns någon motsvarande efterfrågan leder till att priserna sjunker. Såsom anges i skäl 148 i förordningen om provisorisk tull ville Hynix desperat sälja under undersökningsperioden, även om de sålde till priser som inte gav kostnadstäckning. Inga ytterligare synpunkter lämnades som kunde ändra de undersökningsresultat rörande verkningarna av den subventionerade importen från Hynix på den skadevållande situationen för gemenskapsindustrin som anges i skälen 144–148 i förordningen om provisorisk tull. Dessa undersökningsresultat bekräftas därför.

(192) Följaktligen dras slutsatsen att det är subventionering som ensam i betydande utsträckning lett till de mycket låga priserna på gemenskapsmarknaden genom den möjliggjorde en prissättning som inte garanterar kostnadstäckning och genom att den till stor del bidragit till överutbudet på marknaden för dynamiska ram-minnen. Det är rimligt att anta att gemenskapsindustrins priser skulle ha varit högre om subventionerna i fråga inte hade funnits, inte bara därför att Hynix inte skulle ha kunnat ta ut de mycket låga priser som de tog ut under undersökningaperioden utan även eftersom utbudet på världsmarknaden hade varit lägre. Dessutom var det faktum att lågprisimporten från Hynix var så betydande att den i sig inverkade mycket negativt på gemenskapsindustrins situation.

3. VERKNINGAR AV ANDRA FAKTORER

a) **Allmän ekonomisk nedgång under undersökningsperioden**

(193) Hynix och de sydkoreanska myndigheterna hävdade att kommissionen inte tagit hänsyn till att marknaden för dynamiska ram-minnen är cyklisk. De hävdade vidare att efterfrågan på världsmarknaden för dynamiska ram-minnen endast hade ökat med 59 % år 2001, under det att ökningen i snitt uppgick till 75 % per år. Dessa påstådda ökningstal för världsmarknaden är emellertid ytterst subjektiva och strider mot andra tillgängliga uppgifter. Såsom anges i skäl 150 i förordningen om provisorisk tull har det konstaterats att den allmänna ekonomiska nedgången på marknaden för persondatorer och på telekommunikationsmarknaden under 2001 kan ha orsakat en viss prissänkning. Det konstaterades dock att förbrukningen av dynamiska ram-minnen i gemenskapen fortsatte

([1]) Morgan Stanley, Hynix Semiconductor av den 25 september 2002.

att öka under hela skadeundersökningsperioden. Den ökade förbrukningen, uttryckt i Mbit, under undersökningsperioden berodde i stor utsträckning på införandet av Microsoft XP, som har mycket större krav på Mbit än tidigare system, och på den ökade försäljning av "uppgraderingsprodukter" som orsakats av de låga priserna. Ökningstakten för förbrukningen i gemenskapen, uttryckt i Mbit, var nästan densamma mellan 1999 och det goda året 2000 (57 %) som mellan det goda året 2000 och det dåliga året 2001, dvs. undersökningsperioden, (51 %). Följaktligen drogs slutsatsen att även om den ekonomiska nedgången kan ha orsakat en viss prissänkning är det rimligt att anta att denna inverkan inte var betydande i och med att förbrukningen ökade.

b) **Import av den berörda produkten från andra länder än Sydkorea**

(194) Inga synpunkter rörande annan import lämnades efter införandet av provisoriska åtgärder. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Hynix att i enlighet med de uppgifter som lämnats i klagomålet hade importen från andra länder än Sydkorea (huvudsakligen Taiwan) och från Samsung ökat mer än importen från Hynix, särskilt mellan 2000 och undersökningsperioden och att den skada som gemenskapsindustrin lidit därför inte kunde ha vållats av importen från Hynix. Importen från Samsung behandlas i skäl 200. När det gäller importen från alla andra länder (inbegripet Taiwan) konstaterades det i undersökningen att den hade minskat med 4,2 %, uttryckt i Mbit, mellan 2000 och undersökningsperioden. Marknadsandelen för denna import minskade från 31,4 % år 2000 till 20 % under undersökningsperioden. Den subventionerade importen från Hynix, uttryckt i Mbit, ökade med 24 % under samma period. Påståendet anses därför vara ogrundat och det undersökningsresultat som anges i skäl 151 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att import från andra länder än Sydkorea inte i något väsentligt avseende bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit, bekräftas.

c) **Gemenskapsindustrins exportverksamhet**

(195) Inga synpunkter rörande gemenskapsindustrins exportverksamhet lämnades efter införandet av provisoriska åtgärder. De slutsatser som anges i skäl 152 i förordningen om provisorisk tull bekräftas således.

d) **Överskottskapacitet**

(196) Efter införandet av provisoriska åtgärder hävdade Hynix och de sydkoreanska myndigheterna att den skada som gemenskapsindustrin lidit under undersökningsperioden var självförvållad och hade orsakats av de investeringar som industrin gjort under skadeundersökningsperioden. De hävdade vidare att dessa investeringar i stor utsträckning bidragit till överskottskapaciteten under undersökningsperioden.

(197) Såsom anges i skäl 153 i förordningen om provisorisk tull fanns det fortfarande strukturell överskottskapacitet på världsmarknaden för dynamiska ram-minnen under undersökningsperioden till följd av förväntningarna under den senare delan av 1990-talet på att marknaden skulle fortsätta sin snabba tillväxt. Denna överskottskapacitet kan sägas ha bidragit till den kraftiga nedgång som för närvarande råder och som denna industri lider av. Gemenskapsindustrins kapacitet, uttryckt i Mbit, täckte dock inte förbrukningen i gemenskapen under undersökningsperioden. Det är dessutom allmänt erkännt att industrin för dynamiska ram-minnen behöver ett konstant tillskott av investeringar, särskilt i forskning och utveckling, för att hålla jämna steg med den senaste tekniken. Gemenskapsindustrins investeringar under skadeundersökningsperioden kan därför anses vara rimliga och genomfördes i syfte att bibehålla industrins konkurrenskraft på en växande marknad. I detta avseende är det att märka att båda de sydkoreanska tillverkarna gjorde betydande investeringar under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrins investeringar över hela världen uppgick till mindre än hälften av de två sydkoreanska tillverkarnas investeringar under denna period. Det är därför rimligt att anta det inte var gemenskapsindustrin ensam som orsakat all eventuell överskottskapacitet. Det var tvärtom den sydkoreanska industrin som framförallt bidragit till överskottskapaciteten på världsmarknaden. Det är emellertid även rimligt att anta att såväl situationen både på gemenskapsmarkanden och på världsmarknaden när det gäller överskottskapacitet inte skulle ha varit så allvarlig om inte den sydkoreanska regeringen hade ingripit med subventioner.

e) **Lager**

(198) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna hävdade Hynix även att ett annat skäl till att priserna för dynamiska ram-minnen minskat under undersökningsperioden var att man länsat lagren. Detta skulle ha orsakats av att många kunder (dvs. distributörer) byggde upp sina lager under ”nästan rekordåret” 2000 då priserna på dynamiska ram-minnen ökade väsentligt, eftersom användarna var rädda för att det skulle uppstå en bristsituation. När det sedan under undersökningsperioden stod klart att kollapsen på marknaden för persondatorer och på telekommunikationsmarknaden skulle leda till att efterfrågan minskade ytterligare avyttrades dessa lager snabbt, vilket ledde till att den prissänkning som redan inletts späddes på.

(199) Det första påståendet underbyggs emellertid inte av någon faktisk bevisning. Det grundar sig dessutom på ett felaktigt antagande, nämligen att förbrukningen av dynamiska ram-minnen i gemenskapen fortsatte att öka under undersökningsperioden. Det är dessutom inte sannolikt att ett företag bygger upp ett lager när priserna är höga, särskilt inte när det gäller en produkt med så kort livslängd som dynamiska ram-minnen, utan detta sker i så fall när priserna är låga. I detta sammanhang bör det även erinras om att gemenskapsindustrins lager, uttryckt i procent av tillverkningen i Mbit, minskade både under det goda året 2000 och under den dåliga undersökningsperioden. Detta bekräftas av den enda samarbetsvilliga distributören som i sitt svar på frågeformuläret uppgav att tillverkarna för tillfället allt mer inriktar sig på just-in-time-lagerhållning. Samma distributör uppgav vid en utfrågning att företaget förnyade sitt lager av dynamiska ram-minnen fyra gånger per månad. Det är således inte möjligt att fastställa ett samband mellan lager och priser i detta avseende och följaktligen avvisas påståendet.

f) **Import från Samsung**

(200) Man undersökte även om det fanns andra faktorer än dem som nämns ovan som kunde ha bidragit till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit under undersökningsperioden. I samband härmed undersöktes importen från Samsung. Importen från Samsung ökade även den under skadeundersökningsperioden, men i långsammare takt än importen från Hynix. Den ökade dessutom under alla omständigheter i långsammare takt än förbrukningen i gemenskapsindustrin. Det konstaterades även att Samsungs priser under undersökningsperioden i genomsnitt var högre än Hynix priser. Samsungs priser minskade dessutom mindre än Hynix priser under skadeundersökningsperioden. Följaktligen drogs slutsatsen att importen från Samsung visserligen kan ha vållat gemenskapsindustrin viss skada, men inte i tillräcklig utsträckning för att bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen från Hynix och den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin.

4. SLUTSATS OM ORSAKSSAMBAND

(201) De argument rörande orsakssamband som framförts av de berörda parterna efter införandet av provisoriska åtgärder har inte kunnat ändra den övergripande slutledningen vilken nåddes i förordningen om provisorisk tull.

(202) Andra faktorer än den subventionerade importen med ursprung i Sydkorea, exempelvis den allmänna ekonomiska nedgången, gemenskapsindustrins exportverksamhet och den redan sedan tidigare förekommande överskottskapaciteten på marknaden, kan förvisso ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit under undersökningsperioden. De skadevållande verkningarna av dessa faktorer, både individuellt och sammantaget, bära viss vikt men vilka anses otillräckliga för att underminera den materiella skadan som kan hänföras till subventionerad import.

(203) De sänkta priserna för gemenskapsindustrins exportförsäljning kan också ha bidragit till skadan. Med hänsyn till den lägre exportvolymen i förhållande till försäljningsvolymen i gemenskapen under undersökningsperioden kan den skada som gemenskapsindustrin lidit emellertid inte tillskrivas dess export.

(204) Vad överskottskapaciteten beträffar hade detta förhållande rått under ett antal år, även under skadeundersökningsperioden. Denna överskottskapacitet kan således inte ensam anses ha orsakat det mycket betydande hastiga prisfall som ledde till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Dessutom bidrar den subventionerade importen i sig själv väsentligt till att skapa överskottkapacitet.

(205) Det framgår av undersökningen att subventionerad import från Hynix såldes på gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden i volymer och till priser som vållade gemenskapsindustrin högst väsentlig skada. Denna import konstaterades utgöra en viktig orsak till att priserna på gemenskapsmarknaden drastiskt föll till så låg nivå att detta ledde till betydande förluster. Denna situation fick allvarliga konsekvenser för gemenskapsindustrins lönsamhet och dess förmåga att upprätthålla nödvändiga investeringsnivåer. Mot bakgrund av denna analys, i vilken man noggrant har gjort åtskillnad mellan, och avskilt, den inverkan som alla kända faktorer haft på gemenskapsindustrins situation och den subventionerade importens skadevållande verkningar, drar slutsatsen att dessa andra faktorer inte är av sådan natur att de bryter orsakssambandet mellan subventioneringen och skadan. I enlighet dras slutsatsen att denna import har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.6 i grundförordningen.

H. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

(206) Ingen importör eller distributör lämnade några synpunkter rörande gemenskapens intresse eller några andra aspekter av undersökningen efter införandet av provisoriska åtgärder. Inte ens de fåtaliga samarbetsvilliga användarna lämnade några synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten. Gemenskapsindustrin stödde de preliminära slutsatserna rörande gemenskapens intresse.

(207) Hynix, som visserligen inte var direkt berört, hävdade efter införandet av provisoriska åtgärder att gemenskapsindustrin inte har kapacitet att försörja sina kunder och att Hynix försvinnande från gemenskapsmarknaden endast kommer att leda till en ökning av marknadsandelen för andra tillverkare i tredjeland.

(208) Hynix påstående är inte övertygande. Det strider mot dess tidigare påstående att det är gemenskapsindustrin själv som har skapat en överskottssituation. Faktum är att gemenskapsindustrin fortfarande har betydande ledig kapacitet som kan utnyttjas om förhållandena på marknaden skulle medge konkurrens på lika villkor. Åtgärderna har å andra sidan inte till syfte att få bort Hynix från gemenskapsmarknaden, utan endast att utjämna subventioneringen i den utsträckning som denna gynnat importen från Hynix på bekostnad av andra leverantörer på marknaden.

(209) Eftersom de berörda parterna inte lämnat några synpunkter bekräftas de undersökningsresultat och slutsatser som anges i skälen 158–174 i förordningen om provisorisk tull. Mot denna bakgrund dras slutsatsen att ett införande av slutgiltiga utjämningsåtgärder inte skulle strida mot gemenskapens intresse.

I. **SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER**

(210) Mot bakgrund av slutsatserna rörande subventioner, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör slutgiltiga utjämningsåtgärder införas i syfte att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom subventionerad import från Sydkorea.

1. NIVÅ FÖR UNDANRÖJANDE AV SKADA

(211) Vid fastställandet av de slutgiltiga åtgärderna har hänsyn tagits både till den subventionsbeloppet som konstaterats och den skada som gemenskapsindustrin lidit.

(212) De slutgiltiga åtgärderna bör fastställas till en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som orsakats av denna import, men inte överskrider det fastställda subventionsbeloppet. Vid beräkningen av vilken tull som krävs för att verkningarna av de skadevållande subventionerna skall kunna undanröjas ansågs det att eventuella åtgärder borde göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina kostnader och att sammantaget uppnå en vinst före skatt som hade varit rimlig för försäljningen av den likadana produkten i gemenskapen under normala konkurrensförhållanden, dvs. en situation där det inte förekommer någon subventionerad import. Vid denna beräkning användes en vinstmarginal före skatt på 15 % av omsättningen, vilket är nödvändig för att industrin skall kunna upprätthålla en rimlig investeringsnivå. Denna vinstmarginal var ett genomsnitt av de marginaler som gemenskapsindustrin uppnått under de två år som föregick undersökningsperioden.

(213) Efter införandet av provisoriska åtgärder hävdade Hynix att en vinstmarginal på 15 % inte var förenlig med den vinstmarginal på 9,5 % som använts i samband med tidigare antidumpningsförfaranden rörande dynamiska ram-minnen med ursprung i Sydkorea och Japan. Dessa antidumpningsförfaranden ägde dock rum för mer än tio år sedan då både marknadsförhållandena och själva produkten var annorlunda. Med hänsyn till storleken på gemenskapsindustrins förluster under undersökningsperioden kommer även en vinstmarginal på denna nivå att leda till en nivå för undanröjande av skada som är högre än det konstaterade subventionsbeloppet.

(214) Med beaktande av ovanstående bekräftas den metod som använts för att fastställa nivån för undanröjande av skada och som beskrivs i skälen 177–179 i förordningen om provisorisk tull.

2. FORM OCH NIVÅ PÅ TULLEN

(215) Eftersom subventionsbeloppet för Hynix Semiconductor Inc. har konstaterats vara lägre än nivån för undanröjande av skada, bör de slutgiltiga utjämningstullar som införs motsvara det fastställda subventionsbeloppet, i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen, dvs. 34,8 %. Ingen utjämningstull bör införas för Samsung Electronics Co., Ltd, eftersom subventioneringen för detta företag var försumbar.

(216) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av undersökningsresultaten. De återspeglar således den situation som vid undersökningen konstaterats för företagen i fråga. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller ”alla andra företag”) gäller således enbart import av sådana produkter med ursprung i det berörda landet som tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings artikeltext med namn och adress, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen nämns, omfattas inte av dessa tullsatser, utan av den tullsats som gäller ”alla andra företag”.

(217) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen [1] tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer, vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén, att ändra förordningen i enlighet därmed genom att uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

[1] Europeiska kommissionen – Generaldirektoratet för handel, Direktorat B, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, Belgien.

J. **UTTAG AV DEN PROVISORISKA TULLEN**

(218) Med hänsyn till storleken på de utjämningsbara subventioner som konstaterats för de exporterande tillverkarna och till hur pass allvarlig den skada är som vållats gemenskapsindustrin, bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstull som införts genom förordning (EG) nr 708/2003 tas ut slutgiltigt till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen eller den provisoriska tullen, om den är lägre.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull skall införas på import av vissa elektroniska mikrokretsar av dram-typ av alla typer, tätheter och variationer, antingen i form av bearbetade kiselskivor eller i form av kiselbrickor, tillverkade med hjälp av olika varianter av metalloxidhalvledarteknik (MOS) inbegripet komplementära MOS-typer (CMOS), av alla tätheter (inklusive framtida tätheter), oavsett åtkomsttid, konfiguration, ramar eller kapsling m.m., inbegripet även dram-minnen monterade i (standard) minnesmoduler eller (standard) minneskort eller annan sammansatt form förutsatt att huvudsyftet är att tillhandahålla minne, vilka för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01 (Taricnummer 8542 21 01 10), ex 8542 21 05 (Taricnummer 8542 21 05 10), ex 8548 90 10 (Taricnummer 8548 90 10 10), ex 8473 30 10 (Taricnummer 8473 30 10 10) och ex 8473 50 10 (Taricnummer 8473 50 10 10) och ex 8473 50 10 (Taricnummer 8473 50 10 10) med ursprung i Sydkorea.

2. Följande slutgiltiga tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Koreanska producenter	Tullsats (i %)	Taric-tilläggsnummer
Samsung Electronics Co. Ltd 24th Fl. Samsung Main Bldg. 250 2Ga, Taepyeong-Ro, JungGu, Seoul	0 %	A437
Alla andra företag	34,8 %	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstull som genom förordning (EG) nr 708/2003 införts på import av dynamiska ram-minnen med ursprung i Sydkorea skall tas ut till den tullsats som slutgiltigt införs eller den provisoriska tullsatsen, om den är lägre. Belopp för vilka säkerhet ställts och som överstiger den slutgiltiga utjämningstullen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande